

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII Nr. 562

Vineri 22 aprilie 1960

8 pagini 25 bani

LENIN

Se implinesc 90 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, genialul învățător al omenirii muncitoare. Sărbătoarea aceasta găsește sute de milioane de oameni ai muncii prinși în înflăcărat avânt de construire a socialismului și comunismului — după cum găsește, năzuindu-se același drum de luptă pentru fericire, alte sute de milioane de oameni care încă nu și-au cucerit libertatea, dar pe care cuvîntul și fapta lui Lenin îi întăresc în luptă.

Viața și lupta lui Lenin, întreaga sa operă, tot ce a înfăptuit el era închinat acestui înalt ideal — libertatea și fericirea omului. Învățătura sa a arătat drumul spre acest țel. Lenin a luptat cu dirigența pentru apărarea intereselor fundamentale ale celor ce muncesc și a urit din toate puterile asuprirea, exploatarea.

Apariția și răspîndirea marilor teorii social-politice, care revoluționarizează lumea, apariția marilor personalități făuritoare ale acestor teorii este legată de momentele de cotitură în istoria omenirii, cînd dezvoltarea socială pune pe prim plan noi sarcini de importanță istorico-mondială la rezolvarea cărora sînt chemate clasele sociale înaintate.

V. I. Lenin a pășit în lupta revoluționară în deceniul al 9-lea din secolul trecut, în acea vreme cînd în Rusia, în primele rînduri ale luptei de clasă, se ridică, ca o forță politică de sine stătătoare, proletariatul industrial. Apariția lui V. I. Lenin în viața politică internațională corespunde cu perioada intrării capitalismului în ultimul său stadiu — imperialismul, cînd ciocnirile dintre capitaliști și proletari devin tot mai violente și frecvente. Rusia, țara în care se concentrau și se adînceau la maximum contradicțiile imperialismului, devenea treptat centrul mișcării revoluționare internaționale.

Născut la 10 (22) aprilie 1870 în orașul Simbirsk într-o familie de intelectuali cu idei progresiste, V. I. Lenin primește de mic o educație în spiritul muncii, al dragostei pentru adevăr, al cinstei și modestiei. Anii de studiu — la liceu și apoi în universitate — au dovedit calitățile excepționale ale lui V. I. Lenin, cultivate cu grijă în mediul familial. Încă din liceu Vladimir Ulianov a studiat cu interes operele revoluționarilor democrați ruși, și-a însușit tradițiile de eroism și abnegație ale predecesorilor săi. Rînd pe rînd a adîncit lucrările lui Marx și Engels, devenind încă de pe cînd era student un marxist convins.

Activitatea sa revoluționară l-a adus lui Lenin excluderea din Universitate, exilul și supravegherea din partea poliției, care-l considera ca avînd o „orientare periculoasă”. Persecuțiile și opreliștile nu au întrerupt însă nici un moment activitatea sa revoluționară. Ori unde se afla, Lenin a luptat neobosit pentru a strînge la un loc toate forțele revoluționare, pentru propagarea marxismului. Tînărul și entuziastul revoluționar știa să-i înarmeze și să-i mobilizeze pe marxisti în lupta lor, știa cel mai bine să aplice învățătura lui Marx și Engels la situația concretă din Rusia. Dăruindu-și întreaga viață luptei revoluționare, Lenin a condus masele muncitoare pe calea răsturnării puterii politice și economice a exploatareților și a instaurării prin revoluție a puterii clasei muncitoare.

Genial gînditor, înzestrat cu adînci și multilaterale cunoștințe, V. I. Lenin a dezvoltat marxismul în noile condiții istorice ale imperialismului. Lucrările lui sînt rezultatul unei analize profunde a tot ce a creat mai bun omenirea, reprezintă o înucunare a dezvoltării științei și culturii mondiale. Leninismul este marxismul epocii contemporane, este teoria și tactica revoluției proletare și a dictaturii proletariatului. În leninism se întruchipează unirea organică a teoriei revoluționare cu practica luptei revoluționare pentru instaurarea dictaturii proletariatului și transformarea comunistă a lumii.

Marele merit istoric al lui V. I. Lenin constă în faptul că, apărînd marxismul împotriva oportunismului și revizionismului din mișcarea muncitorească rusă și internațională, l-a dezvoltat și îmbogățit cu noi teze teoretice, a dat viață marilor idealuri ale proletariatului. Lucrările lui Marx și Engels — fondatorii socialismului științific — au constituit o grandioasă moștenire ideologică pe care V. I. Lenin a adîncit-o și dezvoltat-o în noile condiții istorice, sintetizînd și prelucrînd creator experiența luptei politice a proletariatului.

Pe baza profunde analize a epocii imperialismului, V. I. Lenin a dezvoltat învățătura marxistă despre partidul de tip nou al clasei muncitoare, a îmbogățit teoria marxistă a revoluției socialiste cu geniale concluzii asupra posibilității victoriei socialismului la început într-o singură țară sau în cîteva țări luate aparte. V. I. Lenin a dezvoltat învățătura marxistă despre dictatura proletariatului, descoperînd forma sovietică ca formă de stat a dictaturii proletariatului, a elaborat planul construirii socialismului și comunismului în U.R.S.S.

Lenin considera că arma hotărîtoare a proletariatului

în transformarea revoluționară a societății este partidul revoluționar înarmat cu teoria marxistă. Încă de la începutul activității sale revoluționare a luptat cu consecvență pentru crearea unui asemenea partid, fiind convins că atunci cînd marxistii vor avea un partid capabil să transforme lupta muncitorilor într-o luptă de clasă conștientă, „atunci — MUNCITORUL rus, ridicîndu-se în fruntea tuturor elementelor democratice va răsturna absolutismul și va călăuzi PROLETARIATUL RUS (alături de proletariatul TUTUROR ȚĂRILOR) pe drumul drept al luptei politice fătîșe, spre VICTORIA REVOLUȚIEI COMUNISTE”.

Dezvoltînd indicațiile lui Marx și Engels cu privire la partidul clasei muncitoare, ducînd o luptă hotărîtă împotriva oportunismului din mișcarea muncitorească rusă și internațională, V. I. Lenin a creat o învățătură încheată despre partidul marxist de tip nou. Lucrările scrise de el în perioada luptei pentru construirea partidului marxist revoluționar — „Cu ce să începem?”, „Ce-i de făcut?”, „Un pas înainte, doi pași înapoi” etc. — au constituit un uriaș tezaur ideologic al partidului. Ca urmare a activității neobosite desfășurate de V. I. Lenin și de marxistii conduși de el, în Rusia apare la începutul secolului al XX-lea un partid de tip nou — partidul revoluției socialiste și al dictaturii proletariatului. Pentru prima oară în istorie, proletariatul, clasa cea mai asuprită și revoluționară, a pășit la revoluție avînd un partid propriu, de sine stătător — partidul marxist-leninist, care a ridicat masele muncitoare din Rusia la luptă împotriva țarismului și a burgheziei imperialiste ruse, pentru victoria revoluției proletare.

V. I. Lenin a înarmat partidul bolșevic, mișcarea muncitorească internațională cu strategia și tactica revoluționară, demascînd poziția trădătoare a menșevicilor și a liderilor oportuniști din Internaționala a II-a în problemele războiului, păcii și revoluției. Pe baza unei profunde analize a imperialismului, V. I. Lenin a dezvoltat teoria marxistă a revoluției socialiste în noile condiții. Teoria leninistă a revoluției socialiste a constituit un uriaș pas înainte în dezvoltarea teoriei a marxismului. Ea a dat clasei muncitoare din toate țările o viziune clară asupra forțelor motrice ale revoluției, a condițiilor victoriei ei și a perspectivelor dezvoltării ei.

Revoluția din Octombrie, pentru prima oară în istorie, a rupt lanțul imperialismului și a instaurat dictatura proletariatului pe o sesime din globul pămîntesc, a constituit cea mai vie manifestare a agravării crizei generale a capitalismului. Ea a marcat începutul epocii lichidării tuturor formelor de exploatare — epoca victoriei comunismului. Generalizarea experienței revoluției socialiste din Rusia constituie un bun al mișcării muncitorești internaționale. V. I. Lenin scria: „...unele trăsături fundamentale ale revoluției noastre au însemnătate nu locală, nu specific națională, nu numai rusă, ci una internațională... Experiența a dovedit că în unele probleme cu totul esențiale ale revoluției proletare toate țările vor trebui să treacă în mod inevitabil prin ceea ce a trecut Rusia”.

În urma victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în fața partidului comunist s-a ridicat sarcina istorică a trecerii la construirea noii orînduirii sociale. V. I. Lenin, fiind conducătorul Statului Sovietic, coordona întreaga existență a tinerei Republici Sovietice. El a fost inițiatorul și autorul principalelor decrete ale Puterii Sovietice care au orientat primii pași ai poporului pe calea construcției socialismului; toate organele statului, toate comisariatele poporului au fost create sub conducerea lui Lenin. În această perioadă s-a manifestat cu o forță excepțională geniul organizatoric al lui V. I. Lenin.

Generalizînd experiența istorică a mișcării muncitorești din Rusia și experiența mișcării muncitorești internaționale, V. I. Lenin a trasat căile concrete de transformare a Rusiei într-un stat puternic, înaintat, al maselor muncitoare. În genialele sale lucrări V. I. Lenin a arătat limpede că sarcina principală a poporului sovietic în construirea socialismului era crearea unei puternice industrii și în primul rînd a industriei grele, care constituie baza tehnico-materială a socialismului. Numai o asemenea industrie era capabilă să asigure dezvoltarea multilaterală a întregii economii pe baze socialiste. În același timp, V. I. Lenin arăta necesitatea transformării socialiste a agriculturii, ca o condiție indispensabilă a construirii socialismului și a izbăvirii maselor țărănești de mizerie și asuprire. Paralel cu acesta Lenin acorda o mare atenție educării în spirit nou a maselor populare prin culturalizarea largă a populației de la orașe și sate.

Planul leninist de construire a socialismului în U.R.S.S. a arătat limpede drumul pe care poporul sovietic, sub conducerea partidului comunist, avea să-l străbată pentru construirea unei vieți noi. „Călăuzindu-se permanent după indicația leninistă — arăta

VL. MAIAKOVSKI

LENIN NEMURITORUL*)

Universitatea —
și zidurile ei, —
păstrează-n piatră —
aureola —
Dînd aripi vaste —
de-aici văzuse el —
de-aici —
Și nu-i adumbră —
Stă la catedră —
Și tineri, văd —
și nemurirea lui Ilici —
Trecutul ev —
și peste el —
Dar clasa muncitoare —
și Lenin i-e lumina!

mîndria Kazanului
pînă azi,
din an în an
pașii titanului,
marelui ei pămîntean!
gîndurilor sale
departe,
în zări,
măreață cale,
urcînd, pe aceste scări.
moartea
văpaia veșnic sfîntă!
întregul viitor!
In versuri cum îl cîntă
e-n pieptul lor!
se stinge
în zarea cenușie
se cerne
rugină zi de zi!
e-n comunism —
făclie —
Ce veacuri va trăi!

În romînește de MIHAIL COSMA

*) Fragment din poemul „Prin orașele sovietice”

Intimpinind a 90-a aniversare a nașterii lui Lenin

În numeroase școli din țară au fost organizate, în cinstea aniversării a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, acțiuni, care prin conținutul lor au avut o mare influență educativă asupra elevilor.

În multe școli din Capitală, bunăoară, au fost prezentate conferințe și expuneri despre viața și lupta lui V. I. Lenin, genialul conducător și îndrumător al omeniilor muncitoare. La școlile de 7 ani nr. 25 și nr. 26 s-au organizat șezători literare și concursuri de poezii închinată lui Lenin. La Școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia”, precum și la școlile de 7 ani nr. 28, nr. 31 și nr. 40 s-au desfășurat simpozioane cu tema „V. I. Lenin, marele geniu al omeniilor”. Frumoase expoziții ilustrând aspecte din viața și lupta lui Vladimir Ilici Lenin, au fost organizate la școlile de 7 ani nr. 23 și nr. 24, precum și la școala medie nr. 10.

Profesorii, maștrii-instrucători și ucenicii de la Școala profesională „23 August” au ascultat o conferință cu tema „Figura de luptător revoluționar a lui Vladimir Ilici Lenin”. La colțul roșu al acestei școli au avut loc zilnic lecturi colective din volumele „Amintiri despre Lenin”. Peste 300 de ucenici ai școlii au participat la concursul de lucrări scrise cu tema „Viața lui V. I. Lenin”.

Școlarii din comuna Gura Ocnitei, regiunea Ploiești, ascultă cu emoție o lectură din cartea „Lenin și copiii”.

În multe orașe de pe cuprinsul patriei noastre cadrelor didactice și elevii au participat la adunări festive închinată aniversării a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin. O asemenea adunare a avut loc, zilele trecute, în sala Teatrului „Vasile Alecsandri” din orașul Roman. Profesorii și elevii școlilor medii, profesionale și tehnice din localitate au ascultat cu acest prilej conferința tov. Ștefan Boboș, președintele Comitetului executiv al Statului popular al regiunii Bacău, care a vorbit despre viața și opera lui Vladimir Ilici Lenin.

La Tg. Mureș, pionieri români și maghiari au ascultat, la Casa de cultură a sindicatelor din localitate, conferința cu tema „Lenin și copiii”. Spectacolul care a urmat după conferință, susținut în comun de pionierii români și maghiari, s-a bucurat de un deosebit succes.

La adunarea festivă organizată la Școala medie mixtă din orașul Curtea de Argeș li s-a vorbit elevilor despre lupta lui Vladimir Ilici Lenin pentru făurirea lumii noi, socialiste, pentru viața fericită a oamenilor muncii. Conferința a fost urmată de o frumoasă șezătoare, în cadrul căreia au fost prezentate cîntece revoluționare, suite de jocuri populare românești și sovietice, precum și fragmente din poemul „Lenin” de Vl. Maiakovski.

Solemnitatea dezvelirii monumentului lui V. I. Lenin

Joi dimineața, într-un cadru festiv, a avut loc dezvelirea monumentului V. I. LENIN din fața „Casei Științei”, realizare a sculptorului Boris Caragea.

Joi dimineața, la București, în Piața Științei a avut loc dezvelirea monumentului lui Vladimir Ilici Lenin, genialul învățător și conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, făuritorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului Sovietic.

La solemnitatea dezvelirii monumentului au participat tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghloroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general de armată Leon-țin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Ianoș Fazekas, Gherasim Popa, membri ai C.C.

al P.M.R., miniștri, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

În fața monumentului se aflau un mare număr de oameni ai muncii, activiști de partid, vechi militanți ai mișcării muncitorești conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, oameni de artă și cultură, generali și ofițeri superiori, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Erau prezenți A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice, șefii altor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

La ora 11, tovarășul Gheorghe

Gheorghiu-Dej a dezvelit monumentul.

Au fost intonate imnurile de stat ale R.P. Romine și Uniunii Sovietice.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a rostit o cuvîntare, care a fost viu aplaudată.

Solemnitatea s-a încheiat prin intonarea internaționalei.

În cursul zilei numeroși oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei, plonteri, elevi și studenți au depus flori la monumentul lui Vladimir Ilici Lenin. În semn de omagiu adus marelui Lenin oameni ai muncii au făcut de gardă la monument.

(Agerpres)

LENIN

(Urmare din pag. 1)

N. S. Hrușciiov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. — poporul sovietic, însuflețit de partidul comunist, în condițiile amenințării permanente a unui atac armat din partea statelor capitaliste, a construit cu dirigenie societatea socialistă, a pășit înainte pe căi neumbate și a obținut victoria deplină a socialismului în țara noastră.

Înarmat cu învățătura lui Lenin, P.C.U.S. a îndreptat în permanență eforturile oamenilor muncii din Uniunea Sovietică spre traducerea în viață a celei mai mărețe idei a omeniilor — ideea comunismului. Faptul că astăzi poporul sovietic a trecut la construirea comunismului este rezultatul îndeplinirii cu succes a indicațiilor date de Lenin încă din 1917, cînd Puterea Sovietică făcea primii pași spre construcția socialistă. Lenin arăta că începînd transformările socialiste trebuie să avem clar în fața noastră țelul pe care-l urmăresc în ultimă analiză aceste transformări, și anume țelul creării societății comuniste, „pe al cărui steag stă scris: „De la fiecare după capacități, fiecăruia după nevoi”.

Însuflețit de profundă dragoste pentru oamenii muncii de pretutindeni, Lenin a legat lupta pentru victoria Revoluției Socialiste în Rusia și pentru construirea societății socialiste de sarcinile generale ale mișcării comuniste și muncitorești

internaționale, arătînd proletariatului din lumea întreagă calea sigură pentru eliberare de sub exploatare. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a exercitat o puternică înrîurire revoluționară asupra minților oamenilor din toate țările, a ridicat pe o nouă treaptă mișcarea muncitorească internațională. Victoria Revoluției Socialiste din Octombrie și uriașa ei influență asupra mișcării muncitorești internaționale au contribuit ca în 1919, din inițiativa lui V. I. Lenin, să fie creată Internaționala a III-a, Internaționala Comunistă. Crearea Internaționalei Comuniste a fost caracterizată de Lenin ca o reflectare a cuceririlor nu numai ale maselor proletariatului rus, ale proletariatului din Rusia, ci și ale celui german, austriac, ungar, finlandez, elvețian — într-un cuvînt, ale maselor proletare internaționale. Organizator și conducător al Internaționalei Comuniste, V. I. Lenin a luptat cu înflăcărare pentru o strînsă unitate de acțiune a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările. Tînăra mișcare comunistă internațională vedea în Lenin pe iubitul său conducător și învățător.

V. I. Lenin a fost inspiratorul politicii egalității și prieteniei dintre popoare, prieten și dascăl al oamenilor muncii din toate țările. El a dus o luptă necruțătoare împotriva șovinismului și naționalismu-

lui burghez, împotriva oricărei izolări naționale. Dezvoltînd ideea internaționalismului proletar, V. I. Lenin arăta că „fără năzuința liber consimțită a proletariatului și, după el, a tuturor maselor de oameni ai muncii din toate țările și aparținînd tuturor națiunilor din lumea întreagă spre alianță și unitate, victoria finală asupra capitalismului este imposibilă”.

Leninismul a devenit steagul luptei pentru pace și libertate a popoarelor. Comunismul și pacea — idealuri adînc umane — erau pentru Lenin steaua călăuzitoare în lupta sa titanică pentru viitorul fericit al tuturor popoarelor. „Noi spunem — arăta Lenin — scopul nostru este realizarea orînduirii sociale socialiste, care înlăturînd împărțirea omeniilor în clase, înlăturînd orice exploatare a omului de către om și a unei națiuni de către alte națiuni, va înlătura în mod inevitabil orice posibilitate de război în general”.

Pentru prima oară în istorie au fost proclamate principii noi în relațiile internaționale, principii care puneau la baza politicii externe pacea și condamnau războiul ca mijloc de rezolvare a problemelor litigioase. În „Decretul asupra păcii” scris de V. I. Lenin a fost proclamată ideea leninistă a posibilității coexistenței pașnice a statelor cu orînduirii sociale diferite; războiul a fost declarat „cea mai mare crimă împotriva omeniilor”. Lupta perseverentă pentru pace,

pentru coexistență pașnică și întrecere economică între sistemul socialist și cel capitalist a devenit temelia fermă a politicii externe a statului sovietic, a întregului lagăr socialist. Principiul leninist al coexistenței pașnice este astăzi îmbrățișat de numeroase alte state ne-socialiste și exercită o mare atracție în rîndurile a sute de milioane de oameni din toată lumea, iar convingerea nestrămutată a lui Lenin în victoria socialismului în întrecerea cu capitalismul se confirmă zi de zi, ceas de ceas, în toate domeniile vieții economice, politice, sociale.

Previzunile științifice ale lui Lenin își găsesc întruchiparea în marile succese ale socialismului pe plan internațional. Leșirea socialismului din cadrul unei singure țări și transformarea lui într-un sistem mondial a dus la întărirea și consolidarea principiului internaționalismului proletar. Principiul internaționalismului proletar a fost pus la baza relațiilor dintre statele socialiste, care își unesc forțele pentru construirea socialismului și comunismului, pentru apărarea cuceririlor lor revoluționare.

Sub steagul leninismului se adună în zilele noastre sute de milioane de oameni. Mărețele idei ale leninismului sînt o uriașă forță mobilizatoare pentru clasa muncitoare, pentru țărănime, pentru intelectualitatea din toate țările.

Oamenii muncii din țara noastră sărbătorească a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin în condițiile unui puternic avînt în construcția socialistă. La baza succeselor obținute de ei stă politica Partidului Muncitoresc Român, care se călăuzește în permanență după ideile marxism-leninismului și in-

vață din bogata experiență de însemnătate universală a P.C.U.S. Succesele obținute în aplicarea consecventă și neabătută a politicii leniniste de industrializare socialistă a țării, în transformarea socialistă a agriculturii, în înfăptuirea revoluției culturale, în ridicarea continuă a bunăstării maselor muncitoare sînt o cheuzăie că, sub conducerea partidului și urmînd neabătut învățătura marxist-leninistă, vom obține noi succese pe drumul socialismului.

„Noi, comuniștii din Republica Populară Romînă — arăta tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Expunerea cu privire la lucrările celui de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S. — socotim că succesele obținute de partidul nostru, de poporul nostru muncitor în înfăptuirea revoluției proletare, în construirea socialismului, se datoresc faptului că ne-am călăuzit și ne călăuzim de învățătura lui Marx, Engels, Lenin că am învățat și învățăm neîncetat din experiența P. C. U. S. — exemplu luminos al fidelității nestrămutate față de marxism-leninism, al înaltei principialități comuniste, al capacității de a întări necontenit legătura cu masele și de a le mobiliza în lupta pentru victoria socialismului și comunismului”.

Ideile nemuritoare ale lui Lenin, forța și vitalitatea lor excepțională sînt confirmate în mod strălucit de întreaga desfășurare a istoriei epocii noastre și continuă să lumineze cu aceeași intensitate lupta maselor muncitoare pentru înfăptuirea celui mai scump ideal al omeniilor: construirea unei societăți lipsite de asuprire și exploatare, bazată pe egalitate și dreptate — societatea comunistă.

Epoca marilor victorii ale leninismului

T

răm în epoca triumfului genialelor idei leniniste, epocă în care zi de zi se confirmă forța inegalabilă și justetea învățăturii lui Lenin, conducătorul și îndrumătorul proletariatului din lumea întreagă.

Cuvântul lui Lenin călăuzește și însuflește popoarele care, sub conducerea partidelor comuniste, s-au eliberat de exploatare și construiesc în patriile lor o viață nouă. Cuvântul lui Lenin dă un avânt puternic maseilor de milioane care luptă pentru eliberarea din cătușele exploatare și asuprii sociale și naționale.

Urmind calea arătată de Lenin pentru înlăturarea exploatare și asuprii celor ce muncesc, peste un miliard de oameni din țările Europei și Asiei au răsturnat pe calea revoluției vechea orînduire și făuresc azi viața cea nouă, scăpînd pentru totdeauna de șomaj, de nesiguranța zilei de mîine, de foame și mizerie, de toate urmările nefaste ale existenței proprietății capitaliste asupra mijloacelor de producție. Un exemplu strălucit de aplicare în viață a indicațiilor leniniste cu privire la construirea societății noi îl constituie realizările uimitoare ale poporului sovietic, condus de partidul său marxist-leninist. Astăzi Uniunea Sovietică a trecut la o nouă etapă — etapa construcției deslășurate a comunismului, apropiindu-se cu pași reperi de realizarea visului de aur al omîinirii progresiste. Pășind în această nouă etapă poporul sovietic îndeplinește sarcini hotărîtoare nu numai pentru propriul său viitor, ci și pentru soarta întregii omeniri. Realizările inegalabile ce au loc în țara socialismului biruator, ca și realizările din celelalte țări socialiste, sînt tot atitea argumente care conving popoarele lumii să lupte pentru îndeplinirea societății lipsite de exploatare. De pe acum poporul sovietic a obținut mari succese în întrecerea pașnică cu statele capitaliste. Înfăptuind sarcinile trasate de cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S., Uniunea Sovietică va întrece S.U.A. cea mai puternică țară capitalistă, în multe sectoare ale producției și va cuceri primul loc din lume în ce privește producția pe cap de locuitor. Întreaga dezvoltare istorică ne arată că în întrecerea pașnică între socialism și capitalism victoria aparține socialismului. Capitalismul rămîne în urmă, fărîmițat de contradicțiile care-l caracterizează și care pe zi ce trece iau amploare. În timp ce în Uniunea Sovietică în perioada anilor 1953-1959 producția industrială a crescut cu 90% în S.U.A. abia s-a putut realiza o creștere de 11%. În aceeași perioadă, producția pe cap de locuitor a crescut în U.R.S.S. cu 71%, iar în S.U.A. numai cu 0,3%. Deosebit de semnificativă este rămînerea în urmă în S.U.A. față de U.R.S.S. în domeniul științei și tehnicii. În cucerirea spațiului cosmic și în posirea atomului în scopuri pașnice — domenii în care realizările poporului sovietic au uimit lumea întreagă — S.U.A. au rămas cu mulți ani în urmă. Toate eforturile făcute de S.U.A. pentru a se ridica la înălțimea succeselor dobîndite de poporul sovietic în această direcție au rămas fără rezultatele scontate. Pînă și cei mai aprigi dușmani ai comunismului sînt nevoiți să recunoască superioritatea Uniunii Sovietice în ce privește sistemul de pregătire a cadrelor pentru toate domeniile de activitate, sistem care asigură specialiști de cea mai înaltă calificare și care a făcut posibile realizările științifice și tehnice de importanță epocală ale poporului sovietic.

Îndeplinirea planului septenal al U.R.S.S. creează largi posibilități pentru dezvoltarea rapidă a întregului sistem socialist mondial. Ajutorul dezinteresat pe care U.R.S.S. îl acordă celorlalte state socialiste, condițiile optime de dezvoltare social-economică create în aceste state după eliberarea de sub exploatarea capitalistă și moșierească au făcut ca ele să obțină deosebite succese în dezvoltarea și întărirea industriei, agriculturii, culturii, în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Sistemul mondial socialist a ajuns din urmă sistemul mondial capitalist în ce privește producția industrială pe cap de locuitor, în anul 1965 îl va depăși pe acesta și în ce privește volumul absolut al producției. Această victorie a sistemului mondial socialist asupra sistemului mondial al capitalismului va avea o mare însemnătate pentru perspectivele socialismului în lumea întreagă, pentru destinele omîinirii.

Victoriile istorice obținute de țările socialismului exprimă marea forță transformatoare a ideilor marxism-leninismului, care luminează popoarele drumul spre progres, democrație și pace, spre viitorul luminos al întregii omeniri. Așa cum arăta tovarășul N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., „lumea socialismului este astăzi mai puternică, unită și invincibilă decît orîcînd. Ea exercită o înfrîngătoare asupra întregii dezvoltări a omîinirii. Se poate afirma cu deplină temei că în fruntea a tot ce este progresist pășesc țările socialismului”.

În timp ce statele socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, merg cu pași siguri pe calea progresului, avînd în față perspectiva unui viitor luminos, în statele capitaliste popoarele suferă umările inerentelor crize economice. În etapa actuală asistăm la adîncirea crizei generale a capitalismului. Faptele dovedesc că acesta nu se poate elibera de racilele lui caracteristice — pauperizarea și mizeria crescîndă a maselor, crizele, șomajul și lipsa de drepturi pentru marea majoritate a celor ce muncesc. Ca urmare, în statele capitaliste, în țările coloniale și dependente masele muncitoare se ridică tot mai amenințător la lupta împotriva asupritorilor, cerîndu-și drepturile legitime la viață.

În fruntea acestei lupte merg partidele comuniste, adevărate și consecvente apărătoare ale drepturilor celor ce muncesc. Călăuzite de învățăturile lui Lenin, aceste partide duc o luptă necruțătoare împotriva tuturor acelor care vor să întunece conștiința maselor, să le deruteze, demascînd cu o deosebită vigoare pe oportuniști și revizionști, pe cei ce încearcă să denatureze marxism-leninismul.

Trăim în epoca prevăzută de Lenin a destrămării sistemului mondial al colonialismului. Ca rezultat al luptei antiimperialiste și de eliberare națională s-au desprins din lanțul imperialismului și au pășit pe calea socialismului Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Democrată Vietnam. În perioada de după cel de al doilea război mondial, pe teritoriul fostelor colonii și țări dependente s-au format peste 30 de noi state care numără o populație de 700 milioane de oameni. Regimul de teroare și asuprire colonială și semicolonială a fost lichidat în India, Birmania, Indonezia, Ceylon, Irak, Egipt, Cuba și în multe alte state, care pășesc pe drumul întăririi independenței lor economice și politice.

Crește pe zi ce trece valul de eliberare națională în Africa, America Latină, Asia, confirmînd cu tărie prezicerile leniniste cu privire la trezirea inevitabilă a tuturor popoarelor subjugate și înaintarea lor pe drumul creației istorice de sine stătătoare.

Clasa muncitoare, oamenii muncii din țările socialiste privesc cu deosebită simpatie lupta popoarelor pentru eliberarea lor națională și socială. V. I. Lenin arăta că proletariatul internațional este singurul aliat al

tuturor milioanele de oameni ai muncii exploatați aparținînd popoarelor din colonii. Popoarele care s-au eliberat de sub jugul colonial și cele care luptă pentru dobîndirea libertății naționale vîd în prietenia sinceră cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste o condiție esențială pentru realizarea aspirațiilor lor de consolidare a independenței naționale, de prosperitate economică și progres. Vizita făcută de tovarășul N. S. Hrușciov în țările din Asia de sud-est a întărit și mai mult prietenia dintre Uniunea Sovietică și aceste țări, a contribuit la unirea eforturilor în lupta pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și întărirea forțelor păcii din lumea întreagă.

Leninismul, învățătura veșnic vie, a pus stăpînire pe cugetele a milioane de oameni ai muncii din întreaga lume, pe care îi unește cu o puternică forță împotriva reacțiunii imperialiste, pentru pace, democrație și socialism. Leninismul a devenit steagul luptei pentru pace și libertatea popoarelor. De numele lui V. I. Lenin este legat principiul coexistenței pașnice între state cu sisteme sociale diferite, principiu pe care el l-a elaborat încă în primele zile de existență a celui dintîi stat socialist din lume. Acest principiu leninist își găsește astăzi expresia în lupta popoarelor din lagărul socialist pentru rezolvarea tuturor problemelor litigioase pe cale pașnică, pentru neamestec în treburile interne ale orîcărui țări, în eforturile pe care le face Uniunea Sovietică pentru a asigura pacea în lume. Ideile leniniste ale coexistenței pașnice au cucerit mase imense de sute de milioane de oameni, care se ridică cu hotărîre pentru apărarea păcii, pentru demascarea așîtătorilor la război.

Lupta pentru pace, pentru înlăturarea pericolului unui nou război mondial constituie sarcina cea mai arzătoare a epocii contemporane. Este bine cunoscut că unul dintre primele decrete ale Puterii Sovietice, elaborat de Lenin, a fost Decretul asupra păcii, pacea fiind necesară și atunci ca și acum orîcărui popor pentru progresul continuu, pentru fericirea oamenilor, pentru liniștea căminelor.

Ideile leniniste de construire a vieții noi, socialiste, sînt un tezaur nepretuit de învățămînt pentru partidul marxist-leninist al clasei muncitoare din țara noastră. Succesele obținute de poporul nostru sub conducerea P.M.R. în construirea socialismului sînt o nouă confirmare a valabilității universale a leninismului, cea mai viabilă creație științifică a genului uman.

Elaborînd programul dezvoltării economice a țării noastre, P.M.R. s-a călăuzit după teza leninistă conform căreia la baza construcției socialismului trebuie să stea dezvoltarea mării industriei socialiste. Traducerea în viață a politicii leniniste de industrializare socialistă a dus la transformarea țării noastre, într-un timp scurt, într-o țară cu o industrie și agricultură în plină dezvoltare. Față de anul 1938, producția industrială a țării noastre a crescut de peste 4,5 ori, cunoscînd

în perioada anilor 1948-1959 un ritm mediu anual de creștere de peste 16%. Volumul producției siderurgice — importantă ramură a economiei naționale și a industriei grele — a crescut în 1960 de aproape 7 ori față de anul 1938.

În anii puterii populare, datorită politicii partidului de dezvoltare a industriei, în R.P.R. s-au creat ramuri industriale care nu existau înainte în țara noastră. Poporul român a ajuns să exporte mașini și instalații industriale, în timp ce în trecut România importa din statele capitaliste, la prețuri înrobitoare, 95% din utilajul ce-i era necesar. Partidul nostru, aplicînd în mod creator la condițiile țării noastre planul cooperatist al lui Lenin, a obținut succese importante în transformarea socialistă a agriculturii. Tot mai mulți țărani muncitori se conving că numai gospodăria agricolă colectivă le poate asigura belșugul și bunăstarea. De aceea, numărul gospodăriilor colective și al țărănilor care fac parte din sectorul socialist al agriculturii crește mereu. În prezent aproximativ 79% din suprafața arabilă a țării și din numărul de familii țărănești fac parte din sectorul socialist-cooperatist al agriculturii.

Ca urmare a creșterii neîntrerupte a nivelului producției industriale și agricole a crescut nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră. Scăderea prețurilor și ridicarea salariilor oamenilor muncii — lucru realizabil numai într-un stat socialist — a contribuit în mod substanțial la înflorirea vieții celor ce muncesc.

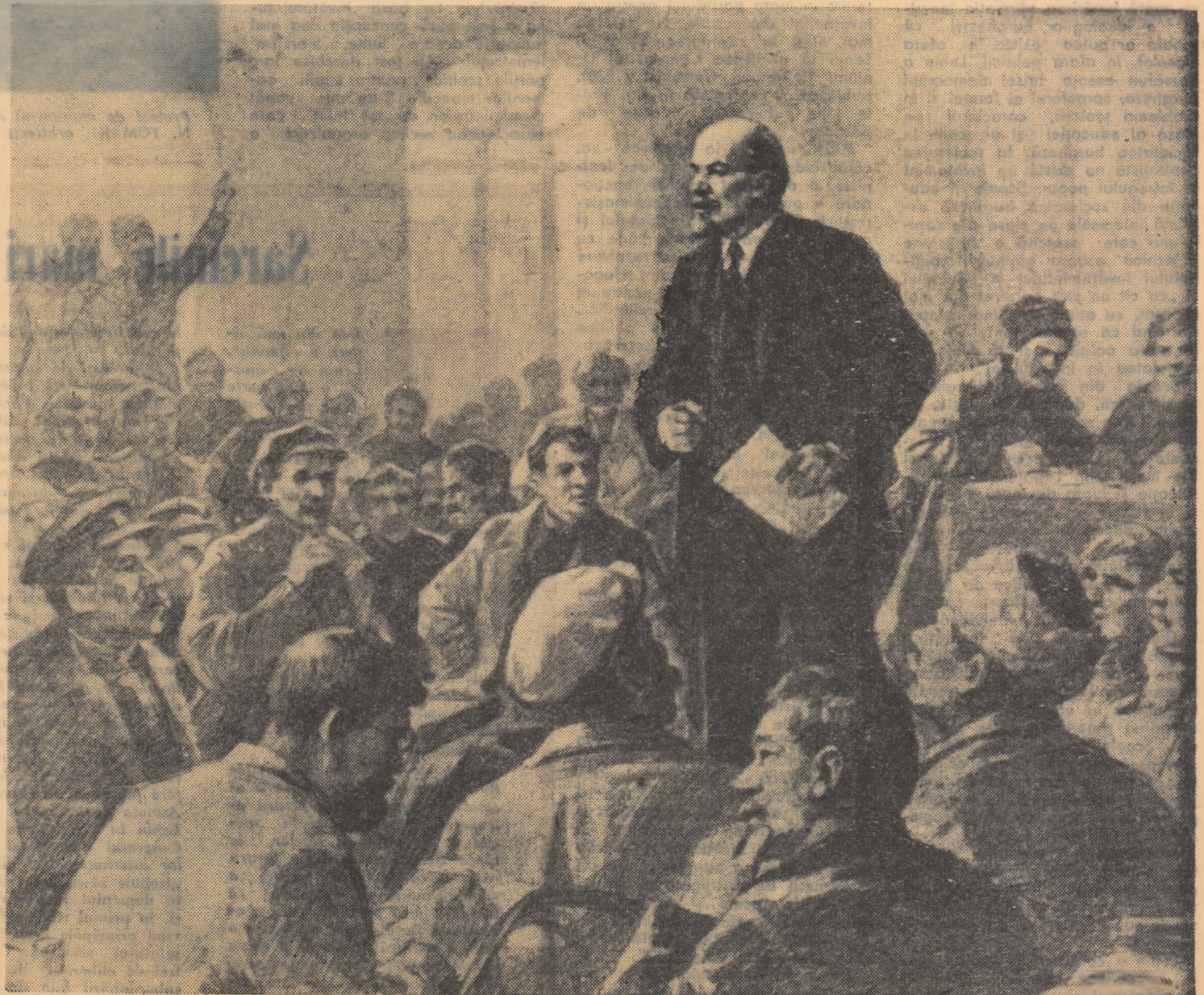
Necesitatea culturalizării maselor și dezvoltării neîncetate a culturii poporului, subliniate de Lenin, constituie o preocupare permanentă pentru partidul și statul nostru democrat-popular. Înlăturîndu-se analfabetismul — rămășiță rușinoasă a trecutului, cultura pătrunde tot mai larg în masele populare, devenind un bun al întregului popor.

Răspunzînd chemărilor Partidului Muncitoresc Român, poporul nostru muncitor dovedește devotament adînc față de cauza construcției socialiste. Succesele remarcabile obținute în țara noastră în toate sectoarele activității social-economice și culturale stau mărturie la aceasta.

Uriașele îndepliniri ale milioanele de oameni care construiesc în patriile lor socialismul, avîntul luptei de eliberare de sub exploatarea capitalistă și din jugul colonialismului dovedesc forța mobilizatoare și transformatoare a leninismului. Cu fiecare zi ce trece omîinirea face noi progrese pe drumul îndeplinirii orînduirii lipsite de exploatare, cu fiecare zi ce trece orînduirea capitalistă se afundă mai mult în faza destrămării ei inevitabile.

Trăim epoca triumfului mărețelor idei și previziunii leniniste, a genialei învățături leniniste. Numele lui Lenin s-a săpat în sufletele tuturor oamenilor muncii ca un simbol al lumii noi, socialiste, ce crește și se întărește necontenit.

M. CHIOREANU

„V. I. Lenin vorbind la primul Congres pe întreaga Rusie al deputaților țărănilor de la Petrograd din 22 mai 1917”.

Tabloul pictorului P. VASILIEV.

Leninismul — călăuză

Lenin despre școala epocii socialiste *)

Conducătorul și învățătorul genial al oamenilor muncii din lumea întreagă, V. I. Lenin, a acordat o atenție deosebită școlii, rolului său social-educativ. În lucrările sale cu privire la școală, Lenin a dezvoltat în mod creator învățătura lui Marx și Engels despre educație și învățământ în noile condiții istorice ale epocii imperialismului și ale revoluțiilor proletare, ale epocii construirii socialismului în U.R.S.S.

Arătând legătura strinsă dintre școală și politică, V. I. Lenin a elaborat profund și multilateral probleme noi ale educației și instrucției puse de revoluția socialistă. Astfel V. I. Lenin a elaborat o teorie armonioasă despre revoluția culturală ca parte integrantă a revoluției socialiste; a indicat rolul pe care școala îl are în cadrul acestei revoluții culturale; legătura școlii cu viața, cu producția; necesitatea însușirii unui sistem de cunoștințe științifice moderne, a clarificat scopul și sarcinile educației comuniste și mijloacele realizării ei; a elaborat tezele principale cu privire la educația tinerei generații în spiritul moralei comuniste; a arătat rolul deosebit al cadrelor didactice în procesul de învățământ și educație ș.a.

V. I. Lenin și-a dezvoltat învățătura sa cu privire la școală, educație și învățământ într-o serie de lucrări elaborate în strinsă legătură cu practica, cu sarcinile luptei revoluționare nemijlocite, înainte și după cucerirea puterii politice. Învățătura marxist-leninistă despre educație, instrucție și școala comunistă reprezintă o parte organică a comunismului științific. Lenin a privit educația ca pe un fenomen social strins legat de o anumită bază economică, de anumite relații sociale. În acest sens, în lucrările sale Lenin a dezvoltat faptul că școala ca instituție social-culturală a avut și are un profund caracter de clasă, că există întotdeauna o legătură strinsă între școală și politică. El a demascat cu toată hotărârea afirmația ipocrită a ideologilor burgheziei că școala ar putea exista în afara claselor, în afara politicii. Lenin a dezvoltat esența falsei democrații burgheze, caracterul ei formal și în problema școlară, caracterul de clasă al educației și al școlii în societatea burgheză. În societatea capitalistă nu există un învățământ al întregului popor. Școala și educația din societatea burgheză exprimă interesele de clasă ale capitalului care exercită o presiune puternică asupra orientării conținutului învățământului și educației și „cu cât un stat burghez era mai civilizată, cu atât mai rafinat mințea afirmând că școala poate să stea în afara politicii și să slujească societatea în întregul ei”.

Școala din România burghezo-moșierească, după cum se știe, a urmărit prin scopurile sale să crească slujitori supuși intereselor înguste de clasă ale burgheziei și ale moșierimii. Legătura dintre educație și lupta de clasă s-a vădit și în faptul că realizarea revendicărilor oamenilor muncii cu privire la școală a fost posibilă abia prin revoluția proletară, abia după cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, în frunte cu partidul său, partidul marxist-leninist. Ținând seama de învățătura marxistă, de experiența istoriei, Lenin a demonstrat cu înflăcărare necesitatea legăturii dintre școală și politică în condițiile de după cucerirea puterii de către proletariat. Școala socialistă trebuie să servească interesele oamenilor muncii, să fie un instrument de luptă împotriva vechii orândului, o armă pentru construirea societății comuniste fără clase.

Învățământul și educația constituie o parte componentă a luptei pentru socialism, pentru dezvoltarea forțelor de producție și consolidarea raporturilor de producție socialiste.

Lenin a considerat legătura școlii cu politica partidului comunist și a statului socialist ca principii fundamentale ale pedagogiei științifice și premiza principală a rezolvării științifice a problemelor de e-

ducație și instrucție a tinerei generații. Nevoile și cerințele noii societăți sint studiate științific și stabilite de către partidul marxist-leninist al clasei muncitoare. Aceste cerințe sint exprimate prin documentele de partid și de stat care arată în mod științific, sarcinile pe care fiecare etapă a construirii noii societăți le pune în fața școlii. Legătura dintre școală și politică se realizează prin orientarea conținutului și metodele educației comuniste (prin alegerea cunoștințelor științifice despre natură și societate care trebuie predate în școală). Deoarece activitatea instructiv-educativă din societatea socialistă nu este un proces spontan, ci unul conștient, rezultă necesitatea conducerii de către partid a învățământului și a școlii, pe baza învățării marxist-leniniste despre educație, instrucție și școală.

★
În desfășurarea revoluției culturale din țara noastră, Partidul Muncitoresc Român se călăuzește după învățătura marxist-leninistă.

V. I. Lenin consideră că revoluția culturală este parte integrantă a revoluției socialiste și că cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare este o premiză necesară a revoluției culturale. El a arătat cu fermitate ideea că numai revoluția proletară și dictatura proletariatului pot să constituie baza revoluției culturale.

Învățătura lui Lenin despre revoluția culturală a permis stabilirea legității dezvoltării culturii și învățământului și în epoca construirii socialismului și comunismului.

V. I. Lenin a acordat însă multă atenție necesității răspîndirii culturii în rândurile oamenilor muncii încă în condițiile luptei împotriva exploataților.

Școala în evidență caracterul antipopular al școlii burgheze, Lenin a arătat că burghezia vede în școală, în primul rînd, un mijloc de a răspîndi ideologia burgheză.

Lucrările lui Lenin cu privire la învățământ, publicate la noi încă în timpul regimului burghezo-moșieresc, au constituit un sprijin puternic în lupta partidului pentru un învățământ democratic. Ne referim mai ales, la cuvîntarea lui V. I. Lenin la al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist (1920), publicată și comentată în mai multe din publicațiile noastre de partid.

P.C.R. încă de la formarea sa, călăuzindu-se de aceste idei leniniste, a demascat politica reacționară a guvernelor burghezo-moșierești în domeniul învățământului și culturii, arătînd totodată căile adevărat democratice de rezolvare a problemelor de învățământ, elaborînd un program de luptă pentru un învățământ democratic și științific...

După cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare se creează posibilități obiective ale împlinirii unei largi revoluții culturale. Conducerea de către partid a revoluției culturale este considerată de către V. I. Lenin ca un principiu universal al desfășurării cu succes a acestei revoluții.

În îndeplinirea sarcinilor revoluției culturale, școala este, în concepția lui Lenin, veriga de bază. Iată de ce Lenin a acordat o atît de mare importanță căilor de dezvoltare a școlii socialiste.

Lenin definește locul și menirea școlii în sistemul dictaturii proletariatului punînd în fața ei o programă grandioasă. Programul P.C. (b) din Rusia (1919) elaborat de Lenin pune în fața școlii pentru prima dată în istoria omenirii sarcina măreață de a educa tinăra generație capabilă să stabilească în mod definitiv comunismul. Programul arată că „în domeniul învățământului public P.C. din Rusia își pune ca sarcină să ducă pînă la capăt opera de transformare a școlii dintr-un instrument de dominație de clasă a burgheziei, într-un instrument de distrugere a acestei dominații, precum și de lichidare completă a împărțirii societății în clase, operă începută o dată cu revoluția din octombrie 1917”.

În această formulare este determinat în mod clar rolul istoric al școlii în transformarea societății. Școala trebuie nu numai să răspundă în mod adecvat cerințelor

de viață ale societății, dar să și exercite asupra ei o influență activă transformatoare. Ea trebuie să devină un instrument de influență ideologică asupra maselor. „Școala trebuie să devină un instrument al dictaturii proletariatului, adică nu numai un promotor al principiilor comunismului în general, ci și un promotor al influenței ideologice, organizatorice și educative a proletariatului, asupra păturilor semiproletare și neproletare ale maselor muncitoare”.

Școala în evidență necesitatea transformării vechii școli, adică schimbarea radicală a scopului, orientării și conținutului educației și instrucției — Lenin sublinia: „Numai transformînd radical instruirea, organizarea și educarea tineretului vom izbîdi să obținem ca rezultatul eforturilor tinerelei generații să fie crearea unei societăți care să nu semene cu cea veche, adică crearea societății comuniste”.

Lenin a arătat că principala transformare care trebuie împlinită în domeniul învățământului și culturii este legarea acestuia de popor, de munca practică pentru construcția socialismului.

În U.R.S.S. pe baza aplicării învățării leniniste a fost împlinită o adevărată revoluție culturală. Școala sovietică a jucat un rol important în această revoluție, contribuind la dezvoltarea culturii tuturor popoarelor. Toate popoarele din Țara Sovietică au școli în limba maternă; a fost împlinit învățământul general de 7 ani, învățământul mediu și superior a căpătat o largă dezvoltare. Uniunea Sovietică ocupă astăzi primul loc din lume prin dezvoltarea științei și a tehnicii și a întrecut toate țările în privința numărului specialiștilor și a calității pregătirii lor.

Reforma învățământului din țara noastră (august 1948) împlinită din inițiativa și sub conducerea P.M.R. a constituit hotarul dintre școala veche a regimului burghezo-moșieresc și școala nouă a regimului democrat-popular.

Această reformă a schimbat, în mod radical, principiile de organizare a școlii, de orientare a învățământului. La baza învățământului a fost pusă concepția cea mai înaintată despre lume, marxism-leninismul. Au fost deschise larg porțile școlilor pentru copiii oamenilor muncii. S-au pus capăt discriminărilor de tot felul care caracterizau vechea organizare a

școlii. S-au pus temelile unei școli unice de stat, care asigură întregului popor dreptul și posibilitatea concretă de a învăța în limba maternă. Orientarea învățământului pe baza concepției marxist-leniniste, legarea școlii de viață, de producție au devenit principiile de bază ale procesului de dezvoltare a învățământului nostru.

Școala noastră, urmînd drumul indicat de Lenin, traduce în viață cu consecvență principiul legăturii între școală și politică. Acest principiu își găsește expresia concretă, în primul rînd, în îndeplinirea sarcinilor pe care partidul și statul nostru le pun în fața învățământului în fiecare etapă istorică dată a construcției socialismului.

Școala noastră îndeplinește cu succes sarcina încredințată de către partid și guvern de a asigura cadre bine pregătite necesare pentru dezvoltarea continuă a economiei și a culturii noastre socialiste.

Școala noastră este cu adevărat, așa cum o caracteriza tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, „izvorul principal de cadre necesare construirii socialismului”.

*) Sub acest titlu publicăm extrase din lucrarea „ÎNVĂȚĂTURA LUI V. I. LENIN DESPRE EDUCAȚIE, ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI ȘCOALA ÎN DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DIN ȚARA NOASTRĂ”, editată de Departamentul școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii în cinstea celei de a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin.

Lucrarea cuprinde capitolele: „Lenin despre partinitatea educației și școlii”, „Lenin și rolul școlii în societatea socialistă”, „V. I. Lenin despre conținutul realist-științific al învățământului”, „Legătura dintre școală și producție — principiu de bază al învățământului”, „Învățătura leninistă despre educarea tinerei generații în spiritul moralei comuniste”, „V. I. Lenin despre rolul și sarcinile cadrelor didactice”.

Proiect de monument consacrat lui V. I. Lenin. Autori: sculptor N. TOMSKI, arhitecți — B. RUBANENKO și H. GOLUBOVSKI

Sarcinile mari ale învățătorului

Incă din anii tinereți, din familie, Lenin a cunoscut o bună parte din problemele pe care le ridică munca învățătorului. Tatăl său, Iliia Nikolaevici Ulianov, care a fost profesor la liceele de băieți, și jete din Nijni-Novgorod și, mai apoi, inspector la Simbirsk și director al școlilor primare, a dus o luptă continuă pentru răspîndirea științei de carte la sate.

Volodea — povestește N. K. Krupskaja — asculta cu pasiune cele povestite de tatăl său, care, pentru deschiderea școlilor, trebuia deseori să plece în sate îndepărtate cu căruțe hodorigite, să înopteze pe la hanuri, să lupte împotriva jandarmilor, să convoace adunări satești.

Chiar de la începutul activității sale revoluționare Lenin a arătat un mare interes pentru atragerea pedagogilor, și în special a învățătorilor satelor, la lupta clasei muncitoare pentru răsturnarea opresiunii țariste, a capitalismului. El considera că învățătoria poate deveni o adevărată forță, poate desfășura o muncă rodnică numai dacă se va alătura luptei clasei muncitoare, dacă își va identifica idealurile cu idealurile clasei muncitoare. Acesta este sensul, esența întregii activități școlare și extrașco-

lare a învățătorimii devotate poporului.

Înflăcărări de cuvîntul lui Lenin, nenumărați învățători s-au alăturat luptei proletariatului rus, au participat, sub conducerea lui, la lupta pentru triumful revoluției. Mulți dintre ei au luptat în rândurile Armatei Roșii împotriva dușmanilor dinăuntrul și dinafară patriei sovietice.

Eliberînd poporul muncitor de sub jugul exploatarei, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și-a pus totodată și sarcina de a elibera pe oameni de prejudecățile societății capitaliste, de a înlătura întrucriul și neștiința de carte, de a ridica masele de milioane ale poporului la un nivel de cultură pe măsura societății noi, socialiste. Revoluția culturală inițiată de partidul comunist condus de Lenin a antrenat învățătoria sovietică la o operă fără precedent în istoria omenirii. Armata de învățători — arăta Lenin în cuvîntarea rostită la Congresul general al învățătorilor internaționaliști din Rusia — trebuie să-și pună uriașe sarcini în domeniul răspîndirii culturii și, în primul rînd, trebuie să devină principala armată a învățământului socialist. Viața, știința trebuie eliberate de sub jugul subordonării față de capital, de sub jugul burgheziei. Nu este admisibil să te limitezi la cadrul activității îngust-didactice. Învă-

țătoria trebuie să se contopească cu întreaga masă luptătoare a oamenilor muncii. Sarcina nouă pedagogii este de a lega activitatea didactică cu sarcina organizării socialiste a societății”.

Deosebit de lîmpele formulează Lenin, la cel de al II-lea Congres general al învățătorilor și profesorilor internaționaliști din Rusia, ținut la 18 ianuarie 1919, sarcinile sindicatului învățătorilor. El arăta că sarcina de bază a sindicatului va fi „...munca dusă în scopul ca cunoștințele și știința să înceteze a mai fi bunul unor privilegiați, să înceteze a mai fi un material care consolidează poziția bogaților și exploataților, și să se transforme într-un instrument al eliberării celor ce muncesc și sint exploatați”.

Lenin a subliniat în nenumărate rânduri că opera de construcție socialistă cere oameni cu un nivel de cultură ridicat. Problema care s-a pus imediat după revoluție în fața învățătorimii sovietice a fost în primul rînd lichidarea analfabetismului. Puterea sovietică moștenise și în acest domeniu o situație dezastroasă. Răspunzînd chemării lui Lenin, sute de mii de învățători au pornit, alături de diferite organizații obștești, la alfabetizarea neștiințitorilor de carte, reușind ca într-un timp destul de scurt să aducă pe făgașul științei de carte zeci de milioane de oameni.

Paralel cu lupta împotriva

Principiul leninist al îmbinării învățămîntului cu producția

Marx și Engels au fundamentat științific teoria învățămîntului politehnic. Ei au arătat că „educația viitorului, care va combina... munca productivă cu învățămîntul și cu gimnastica” nu va constitui numai „o metodă pentru mărirea producției sociale”, ci „singura metodă pentru formarea unor oameni dezvoltăți în toate direcțiile” (K. Marx: „Capitalul”, vol. I, Ed. P.M.R., 1948, pag. 440). Apariind și dezvoltînd esența acestei teze împotriva naționalismului lușakov, Lenin scria în 1897: „Nu-ți poți închipui un ideal de societate viitoare fără îmbinarea învățămîntului cu munca productivă a tineretului generației; nici învățămîntul și studiile fără muncă productivă, nici munca productivă fără învățămînt și studii făcute paralel n-ar putea fi ridicate la înălțimea cerută de nivelul actual al tehnicii și științelor” (Lenin: „Despre învățămîntul public”. Ed. de stat didactică și pedagogică 1959, pag. 29). Această teză leninistă scoale în evidență faptul că în societatea comunistă nivelul dezvoltării științei, tehnicii și producției impune îmbinarea învățămîntului cu munca în producție atât în interesul învățămîntului, pentru întărirea trăsăturilor morale formate în cursul activităților din școală și pentru adîncirea și fixarea cunoștințelor căpătate prin lecțiile teoretice, cât și în interesul producției, pentru înzestrarea ei cu cadre avînd o bună pregătire teoretică și practică și un larg orizont de cultură generală, cadre care să poată contribui la ridicarea productivității muncii și la sporirea producției. Aceeași formulare leninistă exprimă cerința ca cei ce muncesc în producție să nu înceadă de a învăța, de a ține pasul cu progresul științei, căci numai astfel vor putea rezolva în practică problemele pe care le pune în fața lor permanentul progres al tehnicii.

În concepția lui Lenin îmbinarea învățămîntului cu munca în producție este „o condiție a dezvoltării generale și multilaterale a omului” (Op. cit. pag. 30-subl. ns.). Lenin cerea să se evite transformarea învățămîntului în „scurt al școlilor

de meserii”, indicînd în această privință reguli precise: „1. să se evite specializarea timpurie; 2. se va da o mare amploare în toate școlile tehnice-profesionale disciplinelor de cultură generală...; 3. se va trasa ca sarcină neapărată trecerea imediată la învățămîntul politehnic sau, mai bine zis, înfăptuirea imediată a unei serii de măsuri posibile chiar acum, în direcția învățămîntului politehnic” (Op. cit. pag. 446). Lenin arată concret ce se înțelege prin primii pași spre învățămîntul politehnic: „a) Vizitarea celei mai apropiate centrale electrice, și o serie de lecții însoțite de experiențe la această centrală, o serie de lucrări practice, din cele posibile cu electricitatea...; b) idem la fiecare sovhoz organizat în mod acceptabil; c) idem — la fiecare uzină organizată în mod acceptabil; d) mobilizarea tuturor inginerilor, agronomilor, a tuturor absolvenților facultății de fizico-matematică (pentru lecții în domeniul electricității și al învățămîntului politehnic, pentru a conduce studiul practic, excursii etc.), crearea unor mici muzee de învățămînt politehnic, trenuri, vapoare etc.”

Noul tip de muncitor, așa cum îl vede Lenin, trebuie „să cunoască bine specialitatea sa... să aibă o largă cultură generală... să fie comunist... să aibă un orizont politehnic și bazele (elementele) învățămîntului politehnic, și anume: (aa) noțiuni fundamentale despre electricitate...; (bb) despre folosirea electricității în industria mecanică, (cc) despre folosirea electricității în industria chimică, (dd) idem despre planul de electrificare a R.S.F.S.R., (ee) să viziteze cel puțin de 1-3 ori o centrală electrică, o fabrică, un sovhoz, (ff) să cunoască cutare baze ale agronomiei etc. Se va elabora un program detaliat cuprinzînd un minimum de cunoștințe” (Op. cit. pag. 447).

Analizînd observațiile cu privire la orizontul politehnic și măsurile necesare pentru realizarea lui, ne dăm seama că familiarizarea elevilor cu electricitatea joacă un rol principal în determinarea bazelor învățămîntului politehnic. Adre-

sindu-se tineretului în cuvîntarea rostită la al III-lea Congres general al U.T.C. din Rusia, la 2 octombrie 1920, Lenin atrăgea atenția că „nu e de ajuns să știi ce este electricitatea; trebuie să știi cum s-o aplici din punct de vedere tehnic și în industrie, și în agricultură, și în diferitele ramuri ale industriei și ale agriculturii” (Op. cit. pag. 417). De ce atribuia Lenin o însemnătate atât de mare cunoașterii electricității și aplicării în practică a cunoștințelor despre electricitate? În primul rînd, pentru faptul că industria și agricultura, în societatea comunistă, trebuie construite pe „o bază modernă”, „după ultimul cuvînt al științei”, iar această bază este electricitatea (Op. cit. pag. 417). Electricitatea constituie elementul esențial fără de care nu se poate concepe producția modernă, bazată pe mecanizare și automatizare. Ea pătrunde în toți porii producției, ai comerțului, ai transporturilor moderne etc. În spiritul concepției leniniste, conținutul politehnic al învățămîntului îl formează „bazele industriei moderne în general” cu cele patru ramuri principale: energetica, industria mecanică, industria chimică și producția agricolă. Elementul care stă la baza acestora, așa cum subliniază Lenin, este electricitatea.

P.C.U.S., luptînd pentru înfăptuirea preceptelor leniniste în toate compartimentele vieții sociale, a vegheat neîncetat la apropierea învățămîntului de viață, astfel ca școala să poată pregăti oameni avînd nu numai cunoștințe teoretice, dar și deprinderi de muncă practică necesare integrării organice și rapide în procesul producției moderne. Aplicînd învățătura marxist-leninistă cu privire la școală în condițiile concrete ale Uniunii Sovietice, în care are loc construirea desăvîrată a comunismului, P.C.U.S. a procedat la reorganizarea învățămîntului public. „Noi reorganizăm școala — spunea N. S. Hrușciov în cuvîntarea sa la cel de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S. — nu pentru că ducem lipsă de brațe de muncă, ci pentru că dorim să organizăm și mai bine învățămîntul public, să legăm și mai strîns școala de viață”.

Reorganizarea școlii sovietice pe

baza principiului științific al îmbinării învățămîntului cu munca în producție se realizează practic sub forma învățămîntului general și politehnic, în școala de 8 ani (prima etapă) și în cele 3 tipuri de școli medii complete (etapa a doua): școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc, școala medie generală și politehnică cu însușirea în producție și școala medie tehnică specială. Esența fiecărui tip de școală medie este aceeași: îmbinarea învățămîntului cu munca productivă.

O deosebită însemnătate are etapa a doua a învățămîntului mediu, care are sarcina să întărească legătura predării cu viața și să realizeze pregătirea practică, politehnică și profesională a elevilor. Calea de bază prin care se realizează legătura învățămîntului cu producția sînt școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc. În cadrul lor, tineretul participă la munca în producție în întreprinderile socialiste — industriale sau agricole — fără a înceta să studieze disciplinele teoretice necesare formării unui larg orizont cultural-științific. În forma aceasta, munca în producție constituie permanent baza practică pentru însușirea principiilor științifice fundamentale ale disciplinelor studiate în școală. Se realizează concomitent pregătirea profesională a elevilor, atît prin înțelegerea aprofundată a tehnicii și însușirea procedurilor de lucru, cit și prin adîncirea disciplinelor de specialitate.

În noile tipuri de școală medie completă, cultura generală, pregătirea politehnică și profesională se îmbină într-un proces pedagogic unitar, a cărui rezultantă este formarea unei generații de oameni noi, multilaterali dezvoltăți. În condițiile școlii comuniste, pregătirea profesională se încadrează organic în pregătirea de cultură generală și politehnică, devenind unul din elementele ei componente.

În procesul îmbunătățirii continue a învățămîntului nostru nou, partidul și guvernul, țînd seama de condițiile concrete din țara noastră, aplică ideile leniniste cu privire la conținutul școlii noi, la rolul și sarcinile ei.

În țara noastră, reforma învățămîntului înfăptuită în 1948 a marcat hotarul dintre școala veche, burgheză, și școala nouă, socialistă. Legea pentru reformă și raportul asupra ei stabilesc în principiu necesitatea legării școlii de viață, de producție, ca o condiție a pregătirii tineretului corespunzător cu nevoile construcției socialismului. „Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor din R.P.R. De aceea este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe

științifice în legătură indisolubilă cu practica și cu activitatea în producție”. Îndemnînd cadrele didactice să se călăuzească în activitatea lor pedagogică, educativă după indicațiile leniniste cu privire la apropierea școlii de viață. Partidul Muncitoresc Român se călăuzește după acest principiu în politica sa școlară.

Congresul al II-lea al P.M.R. a pus în fața școlii sarcini importante în legătură cu ridicarea nivelului științifico-ideologic al învățămîntului și cu întărirea legăturii sale cu viața, cu practica. Aceste sarcini se oglindesc în mod consecvent în toate documentele de partid și de stat cu privire la școala apărute ulterior. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din iulie 1956 în legătură cu îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R. apreciază învățămîntul politehnic ca un mijloc principal pentru ridicarea calității muncii școlare și pentru dezvoltarea multilaterală a tineretului și dă indicații cu privire la orientarea generală, la conținutul și căile de realizare a legăturii cu practica. În urma acestei Hotărîri se elaborează tot mai multe studii teoretice legate de învățămîntul politehnic și apar numeroase inițiative ale cadrelor didactice în găsirea celor mai potrivite forme de legare a școlii de viață.

Încă din anul școlar 1955-56 sub conducerea M.I.C. într-o serie de școli din țară a început experimentarea lucrărilor practice de atelier (împlîrire și lăcătușărie); precum și a lucrărilor agricole pe terenul școlar experimental. În aceste școli, de la început, efectuarea lucrărilor practice s-a orientat pe trei căi: în atelierele școlare, în atelierele școlilor profesionale și direct în producție. Paralel cu aceasta sporște numărul cercurilor cu caracter tehnic. Sub îndrumarea organizațiilor de partid se desfășoară o largă acțiune pentru educarea tineretului în spiritul dragostei pentru munca direct productivă, al prețurii meserilor. Experiența astfel căpătată, îmbinată cu experiența școlii sovietice a servit ca bază pentru îmbunătățirea programelor în direcția legării învățămîntului de practică, de producție.

Este important de reținut că felul în care a fost organizat învățămîntul școlar și fără frecvență asigură realizarea pe scară largă a principiului îmbinării instrucției cu munca în producție.

Aplicînd învățătura leninistă, școala noastră se orientează tot mai hotărît spre îmbinarea învățămîntului cu munca productivă, orientare care asigură pregătirea unor cadre capabile să facă față cerințelor construcției vieții noi.

TEODOR GAL

în răspîndirea culturii în mase

analfabetismului. Învățătorimea sovietică a desăvîrat o imensă muncă de culturalizare. Lenin a arătat că învățătorului îi revine sarcina de a fi purtător al cuvîntului partidului în rîndurile maselor. Întreaga cultură, spunea el, trebuie legată de îndeplinirea sarcinilor economice trasate de partid, de antrenarea maselor largi de oameni ai muncii la opera de construire a societății comuniste. Nelimitata putere creatoare a poporului, descătușată de sub robia capitalistă, avea nevoie de o cultură largă pentru a da avînt inițiativei celor de milioane de oameni ai muncii. Lupta împotriva obscurantismului, a misticismului, a prejudecăților, pentru promovarea adevăratei culturi — a culturii socialiste, cea mai avansată cultură din lume — a fost dusă de învățătorimea sovietică cu un nemărginit devotament. Statul sovietic n-a precupețit nici un efort pentru a crea cele mai bune condiții pentru promovarea unei largi culturi de masă.

Principiile leniniste despre rolul școlii și al învățătorului în construcția socialistă au însemnat și înseamnă pentru școala din țara noastră și pentru slujitorii ei învățători de o mare importanță și actualitate. Întreaga politică a Partidului Muncitoresc Român în acest domeniu pornește de la principiile leniniste și traduce în viață aceste principii.

Învățătorul din țara noastră este nu numai un lucrător pe tărîmul școlii, ci și un cetățean activ, participant la rezolvarea celor mai importante probleme social-culturale. El este, în întreaga lui activitate social-culturală, un purtător al cuvîntului partidului în mase. La chemarea partidului, învățătorimea noastră a lichidat rușinoasa plagă a analfabetismului, a desăvîrat și desăvîșoară o largă muncă de culturalizare a maselor.

Răspunzînd chemării partidului, învățătorimea noastră își orientează întreaga activitate culturală în scopul rezolvării celei mai importante probleme din viața satelor — transformarea socialistă a agriculturii. Sînt cunoscute succesele obținute de agricultura patriei noastre în acest domeniu, ca urmare a politicii înțelepte a partidului. Sectorul socialist al agriculturii este preponderent. La aceste înfăptuiri învățătorii și profesorii satelor au adus o însemnată contribuție, răspîndînd neobosit cuvîntul partidului, ajutîndu-i pe țărani muncitori să înțeleagă superioritatea agriculturii socialiste, să pășească pe drumul gospodăriei agricole colective. Mii de învățători și profesori devotați poporului desfășoară o neobosită muncă în cercurile agro-zootehnice și în căminele culturale pentru popu-

larizarea științei agrotehnice înaintea în vederea ridicării producției la hectar, a mării suprafețelor cultivate cu porumb de siloz, a mării șeptelului etc.

Învățătorul este prezent în întreaga viață a colectivității în care și duce munca. La cîmînul cultural, în bibliotecă, în casele de citit, în casele de cultură — în toată rețeaua de instituții culturale organizate de stat pentru ridicarea maselor largi de oameni ai muncii la procesul de creație istorică conștientă — învățătorii și profesorii își continuă munca de la catedră, contribuînd la traducerea în viață a politicii partidului de culturalizare a maselor. Ei sînt conferințieri, organizează lecturi colective, participă la activitatea brigăzilor științifice, desfășoară o intensă activitate artistică.

Astăzi nici un învățător pasionat de minunata lui profesie nu mai poate concepe să-și restrîngă munca la o activitate „îngust didactică”, ruptă de viață, de sarcinile mărețe ale epocii noastre, epoca socialismului și comunismului. Înflăcărat de dragostea pentru patrie, luminat de învățătura marxist-leninistă, devotat clasei muncitoare și partidului ei, învățătorul este un luptător activ pe toate fronturile promovării și dezvoltării unei culturi închinată poporului.

C. RĂDOI

Aplicații practice la o lecție de studiul mașinilor.

Elevii învăța să cultive porumb de siloz

În această perioadă, în care lucrările practice agricole sînt în toi, în multe școli din mediul sătesc se desfășoară pregătiri intense pentru a se cultiva cu elevii, pe terenurile experimentale, porumb de siloz.

Însușirea de către elevi a cunoștințelor și deprinderilor practice privind cultivarea și însilozarea porumbului are o foarte mare importanță. Pe de o parte școala pregătește astfel cadre săpîne pe agrotehnică cultivării unuia din cele mai însemnate furaje, iar pe de altă parte elevii pot deveni de pe acum, datorită nivelului lor de cunoștințe, propagatori ai metodelor agrotehnice înaintate de cultivare a porumbului de siloz, în rîndurile țărănilor muncitori. Astfel, școlile sătești se leagă tot mai strîns de cele mai actuale probleme ale agriculturii noastre.

Atît în cadrul predării cunoștințelor agricole, a botanicii și zoologiei, cît și prin lucrările practice ce se organizează pe terenurile școlare sau în unitățile agricole socialiste, profesorii pot să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe despre avantajele însilozării porumbului ca una din condițiile de bază pentru sporirea rapidă a producției de lapte și carne. Elevii vor înțelege mai bine avantajele mari pe care le aduce hrănirea animalelor cu porumb însilozat dacă le vom arăta că acesta își păstrează un conținut maxim de substanțe nutritive, că el conservă vitaminele atît de necesare pentru hrănirea animalelor și substanțele minerale, excitante și aromatice, că ușurează asimilarea celorlalte furaje — fin paie, rădăcinoase etc. — și mărește consumul și coeficientul de digestibilitate al animalelor. Elevii își vor da seama, totodată, că în acele regiuni în care porumbul nu poate — din cauza climei — să ajungă la maturitate, întreaga cantitate de masă verde se poate valorifica prin însilozare pentru hrana animalelor în condiții mult mai avantajoase. Ei vor înțelege și avantajul pe care îl prezintă porumbul însilozat prin faptul că poate fi păstrat un timp mai îndelungat (1-3 ani), constituind astfel rezerve pentru anii în care există recolte mai slabe de nutreț și își vor da seama că, printr-o administrare rațională în hrana animalelor a porumbului însilozat — care poate fi folosit

pentru orice specie de animale și în oricare perioadă a anului — se asigură creșterea productivității animalelor și li se pot ameliora treptat calitățile de rasă.

Despre toate aceste avantaje elevii pot fi convinși cel mai bine prin organizarea lucrărilor practice de cultivare a porumbului de siloz și de hrănire a animalelor.

Pentru introducerea unor asemenea lucrări practice se impune să se dispună, pe lângă școală sau pe lângă gospodăria agricolă socialistă din localitate, de o suprafață de teren de cel puțin 0,5 ha, pentru cultivarea porumbului pentru siloz și de un sector zootehnic.

În general, agrotehnică cultivării porumbului pentru siloz nu se deosebește de cea a porumbului cultivat pentru boabe.

Cultivarea porumbului pentru siloz și însilozarea propriu-zisă oferă nu numai profesorilor de cunoștințe agricole sau de botanică, ci și profesorilor care predau alte specialități, posibilitatea de a aplica în practică cu elevii, o

serie de cunoștințe. De exemplu, imediat ce se asigură terenul pentru cultura porumbului, se poate da ca temă elevilor să calculeze cu aproximație numărul animalelor ce pot fi hrănite cu cantitatea de porumb-siloz obținută. Sau, invers, pornind de la necesarul de hrană pentru animalele existente, li se cere elevilor să calculeze suprafața ce trebuie cultivată cu porumb pentru siloz. De exemplu, se poate da o asemenea problemă: „O gospodărie agricolă colectivă își propune să producă porumb însilozat pentru 80 de vaci, 120 porci și 650 găini. Știind că în perioada de iarnă o vacă consumă 5.000 kg. porumb-siloz, un porc 500 kg. o găină 15 kg., că recolta medie de porumb pentru siloz este de 20.000 kg. la ha, iar în condițiile unei agrotehnici superioare de 40.000 kg. la ha, să se afle aria pe care trebuie să o semene gospodăria cu porumb în condițiile obișnuite și în condițiile unei agrotehnici superioare, dacă dintr-o cantitate de 100 kg. masă verde se obțin 75 kg. de porumb-siloz (murat)”

Asigurînd o strînsă legătură între cunoștințele teoretice și problemele practice ale cultivării porumbului de siloz, școlile sătești vor reuși să-i pregătească astfel pe elevii incit ei să poată aplica cu precizie, în munca lor viitoare, cele învățate în școală și să răspîndească totodată, în rîndurile țărănimii muncitoare, metodele agrotehnice înaintate.

Ing. VALENTINA VIȘAN

Siloz cu porumb

Li pregătesc pe elevii pentru viață

Problema întăririi legăturii școlii cu viața și găsirea unor forme corespunzătoare pentru aceasta ne preocupă mult și pe noi, învățătorii. Străduindu-mă să găsesc asemenea forme, am început să confecționez cu elevii mei din clasa a IV-a material didactic necesar predării lecțiilor de științele naturii și geografiei.

Pentru aceasta am pornit, în primul rînd, la procurarea materialelor necesare. Cu sprijinul comitetului de părinți ne-am procurat carton, placaj, rame, becuri, baterii, clei, tuș etc. Am trecut după aceea la procurarea altor materiale care să illustreze diferitele capitole predate la științele naturii și geografiei: roci minerale, produse feroase și neferoase etc. La lecțiile de științele naturii elevii au învățat care sînt cele mai importante minerale, iar la geografie, unde se găsesc acestea. Am stabilit astfel, împreună ce anume mostre ne-ar trebui și de unde să fie cerute acestea. Pentru că în lecțiile de compunere elevii au învățat cum se alcătuiește o scrisoare, ca aplicația la aceste lecții ei au întocmit scrisori către colegii lor de la școlile din Reșița, Baia Mare, Roșia Montană, Abrud etc., prin care le

solicitau trimiterea materialelor respective, oferindu-se să le trimită în schimb lucruri de care ar avea ei nevoie.

Între timp, elevii au pregătit panouri de carton gros, pe care le-au înrămat și pe care, ca aplicații la geografie, au desenat în partea de sus conturul hărții R.P.R. cu indicarea localităților în care se găsesc bogățiile minerale din fiecare categorie. Astfel am confecționat cu elevii planșe cu temele: industria metalurgică, industria petroliferă, industria cărbunelui, industria sării, a materialelor de construcții etc. În scurt timp, am început să primim răspunsuri la scrisorile noastre, care au prilejuit elevilor mei o mare bucurie. Așa, de exemplu, clasa a IV-a A de la Școala de 7 ani nr. 2 din Reșița ne-a trimis o colecție de mineruri de fier, cea de la Școala de 7 ani nr. 2 din Baia Mare ne-a pregătit o colecție de mineruri neferoase. Mostrele primite au fost fixate de elevii pe panourile pregătite dinainte, ei avînd astfel posibilitatea să vadă în mod concret însușirile acestora. Pe planșa cu tema „industria metalurgică”, de exemplu, elevii au notat pe hartă centrele siderurgice și cele constructoare de mașini și au fixat mostre de mineruri și produse feroase și neferoase. Pentru însușirea mai temeinică a cunoștințelor despre electricitate, am făcut cu elevii un panou din placaj pe care a fost desenată harta R.P.R. cu principalele centrale electrice și a fost montată o instalație cu baterii și becuri, care reprezintă circuitul curentului electric ce pornește de la o centrală. Cu ajutorul acestui panou elevii au înțeles mai bine cum se produce curentul electric, cum se realizează un circuit electric și cum circulă curentul electric de la centrală la casele lor.

Manuale reușite la concurs

La concursul de manuale organizat de Ministerul Învățămîntului și Culturii prin Editura de stat didactică și pedagogică au reușit următoarele manuale:

Geografia pentru clasa a V-a.

Premiul II, cu drept de publicare: Vintilă Mihăilescu, de la Institutul de cercetări geografice din București; Gh. Marineanu, profesor la Școala medie nr. 7 „I. L. Caragiale”, din București; Elena Papatânase, profesoară la Școala medie nr. 26 din București.

Premiul III, fără drept de publicare: C. I. Martiniuc, conferențiar la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași; Iancu N. Maxim, profesor la Școala medie serală de pe lângă Atelierele Nicolina din Iași.

Chimia pentru clasa a VII-a.

Premiul II, cu drept de publicare: Dumitru Tomescu, profesor la Școala medie nr. 25 din București.

Acțiunile pe care le-am întreprins cu elevii pentru confecționarea materialului didactic s-au dovedit deosebit de folositoare atît în privința dezvoltării și consolidării cunoștințelor lor, a realizării unei legături strînse între diferite discipline și a educării copiilor, cît și în ceea ce privește formarea și consolidarea deprinderilor de muncă și legarea celor învățate de viață. Elevii lucrează cu multă plăcere planșe și panouri, avînd totodată conștiința că fac un lucru util, care contribuie la înregistrarea școlii cu material didactic.

Schimbul de scrisori pe care l-am inițiat și care continuă și după primirea materialelor solicitate, contribuie la întărirea prieteniei copiilor cu școlarii din diferite colțuri ale țării, la întărirea dragostei lor pentru patrie și pentru poporul nostru, la cunoașterea realizărilor, a bogățiilor și frumuseților patriei. Elevii mei colecționează cu mult interes vederi din București pentru a le trimite colegilor lor din Reșița, fiind mîndri de tot ceea ce e mai frumos și mai interesant în orașul lor natal.

Confecționînd material didactic în cadrul lecțiilor de lucru manual, elevii învăță să facă lucruri utile și durabile din carton, din lemn, din materiale electrice, impletesc cunoștințele de geografie, științele naturii, desen cu formarea deprinderilor de muncă. Ei se deprind să respecte munca și avutul obștesc și se pregătesc pentru viață, pentru activitatea social-utilă.

D. SIȘU

Învățător la Școala de 7 ani nr. 5 din București

Plenară închinată literaturii pentru copii

Luni 25 aprilie a.c., la orele 17, vor începe în sala S.R.S.C. din București, strada Biserica Amzei nr. 5-7, lucrările plenarei largite a Uniunii Scriitorilor din R.P.R. în legătură cu „Problemele prozei și poeziei pentru copii”. Plenara se va desfășura în zilele de 25 și 26 aprilie.

Vor prezenta referate scriitorii Vladimir Colin și Ion Brad.

TIBERIU STAMA

Campionatul republican școlar de volei

Turneul final al campionatului republican școlar de volei, desfășurat la Tg. Mureș între 14 și 18 aprilie a.c., a prilejuit o serie de constatări deosebit de încurajătoare, care vin să confirme interesul manifestat de elevii pentru această disciplină sportivă, nivelul în simțitoare creștere atins de sportul școlar.

Ne vom referi, în primul rînd, la accentul care a fost pus în acest an pe pregătirea fizică generală a echipelor. Într-adevăr, în raport cu edițiile precedente ale competiției, și mai ales cu aceea de anul trecut, de la Orașul Stalin, în organizarea competiției din anul acesta s-a vădit o preocupare specială pentru a asigura formațiilor de elevi o rezistență sportivă, așa încît să poată face față cu succes unei întreceri ce implică un efort maxim (majoritatea meciurilor au necesitat cîte cinci seturi de joc, cu o medie de timp de circa 140 de minute). Faptul că aproape toate echipele participante la competiție au reușit să facă față unui efort atît de mare confirmă pe deplin preocuparea care a existat în această direcție din partea profesorilor de educație fizică. Au dovedit o bună pregătire fizică generală îndeosebi echipele școlilor medii nr. 35 din București și nr. 4 din Timișoara, ale Școlii nr. 6 „Ștefan Gheorghiu” din Orașul Stalin etc. În schimb, dacă echipa Școlii medii nr. 1 „N. Bălcescu” din București a capotat, deși este o formație cu frumoase posibilități

din punct de vedere tehnic și cu mari șanse de a ocupa un loc fruntaș în ierarhia voleiului școlar, aceasta s-a datorat toamă deficiențelor manifestate în pregătirea fizică a elevilor.

În ceea ce privește echipele feminine, explicația victoriei dobîndite de reprezentantele Școlii medii din Sînnicolaul Mare (re-

ofensive ale formațiilor școlare de volei aveau un caracter pur incidental sau reprezentau o caracteristică a cîtorva echipe, de data aceasta atenția acordată îmbunătățirii atacului s-a făcut simțită din plin la toate echipele. S-a tras din toate pozițiile, todeauna în forță și — mai ales — prin surprindere. Cele mai reușite acțiuni de atac

Clasamentul general al campionatului republican școlar de volei:

Băieți: 1. Școala medie nr. 35 din București (campionă republicană școlară); 2. Școala medie nr. 1 „Al. Papiu Ilarian” din Tg. Mureș; 3. Școala medie nr. 4 din Timișoara; 4. Școala medie nr. 6 „Ștefan Gheorghiu” din Orașul Stalin; 5. Școala medie nr. 1 „N. Bălcescu” din București; 6. Școala medie nr. 1 „Vasile Alecsandri” din Galați.

Fete: 1. Școala medie din Sînnicolaul Mare (reg. Timișoara) (campionă republicană școlară); 2. Școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu” din București; 3. Școala medie nr. 6 din Orașul Stalin; 4. Școala medie nr. 15 „Elena Sirbu” din București; 5. Școala medie nr. 2 „Gh. Coșbuc” din Cluj; 6. Școala medie din Vidra (reg. Galați).

giunea Timișoara) trebuie pusă aproape exclusiv pe seama factorului atît de important al pregătirii fizice. Antrenarea echipei din Sînnicolaul Mare, profesoara de educație fizică a școlii, are meritul de a fi știut să dozeze cît se poate de bine efortul elevilor ei, lucru remarcabil nu numai cu prilejul meciurilor oficiale, ci și în antrenamentele pregătitoare.

Marele succes al echipei finaliste din acest an — a constituit atacul. De unde pînă acum acțiunile

le-au dezvoltat echipele școlilor medii nr. 35 din București și nr. 6 din Orașul Stalin, ale școlilor „Al. Papiu Ilarian” din Tg. Mureș și „Aurel Vlaicu” din București. Trebuie spus însă și faptul că uneori s-a abuzat de atac, neglijîndu-se criteriile tactice.

Îmbunătățind acțiunile ofensive, echipele participante au neglijat, în majoritatea cazurilor, apărarea. Așa se face că todeauna trăgătorii unei echipe găseau cu regularitate „găuri” în dispozitivul de

Învățămînt profesional și tehnic

Irigatul griului prin aspersiune.

In ultimul trimestru

Indrumarea școlilor agricole

Asigurarea pregătirii temeinice a muncitorilor calificați, a tehnicienilor și maștrilor necesari agriculturii noastre în plină dezvoltare, pe drumul socialismului, este condiționată în mare măsură de îndrumarea și controlul competent a procesului de învățămînt care se desfășoară în școlile agricole.

Dar rețeaua mare de școli și specialitățile variate din domeniul învățămîntului agricol nu pot fi cuprinse numai cu inspectorii principali de care dispune Direcția generală a învățămîntului din Ministerul Agriculturii. Ca urmare, unele școli, ca de exemplu școlile profesionale agricole din Băilești, Zebil, Ianca, Ciulnița, Filipești-Tîrg etc. au rămas vreme îndelungată neîndrumate și necontrolate de către organele de specialitate. Această lipsă de îndrumare concretă și directă a unităților de învățămînt a generat abateri de la regulamentul de organizare și funcționare a școlilor și aplicarea defectuoasă a unor instrucțiuni.

Pentru a înlătura această situație, Direcția generală a învățămîntului din Ministerul Agriculturii a hotărît să treacă în cursul anului școlar 1959-60 la experimentarea unei noi forme de îndrumare și control, care asigură în mai mare măsură cuprinderea în mod operativ și concret a tuturor unităților de învățămînt agricol. În acest scop au fost atrași în munca de îndrumare și control pe regiuni cei mai buni directori și directori adjuncți ai unor mari centre și grupuri școlare din rețeaua Ministerului Agriculturii. Pentru ca ei să-și poată desfășura inspecțiile, fără ca aceasta să stînjenească bunul mers al procesului instructiv-educativ în propriile lor școli, în timpul cărora sînt pe teren, sarcinile lor se repartizează între celelalte 2-3 cadre de conducere ale centrului sau grupului școlar respectiv. (Majoritatea acestor centre sau grupuri școlare sînt formate din cîteva școli profesionale și tehnice, activitatea fiecăreia din ele fiind coordonată de către un director adjuncțiu). În munca de control se înlocuiesc, pe baza proceselor verbale încheiate la școlile îndrumate, referatele care cuprind pe scurt principalele constatări, însoțite de propuneri. Referatele menționează atît măsurile propuse direcției generale, cît și inițiativele bune luate de unele școli și a căror generalizare se recomandă.

La sfîrșitul fiecărei luni, toți directorii care participă la munca de îndrumare și control se întîlnesc la un anumit centru sau grup școlar, indicat dinainte de minister. Cu acest prilej are loc analiza muncii desfășurate în cursul lunii respective. Analiza este condusă de Direcția generală de învățămînt din Ministerul Totodată, cîte doi directori, prin rotație, alcătuiesc pe baza referatelor prezentate un raport de sinteză care analizează situațiile

întîlnite pe teren și cuprinde propuneri concrete pentru remedierea lipsurilor și pentru generalizarea metodelor bune. Concluziile care se desprind din analiza muncii de îndrumare și control pe regiuni sînt aduse la cunoștința tuturor școlilor din rețeaua Ministerului Agriculturii. Această metodă constituie un bun mijloc de mobilizare în muncă a tuturor cadrelor didactice.

O dată cu ședințele de analiză a muncii de îndrumare și control pe plan regional se desfășoară la școala unde are loc această analiză și un control general al școlii respective, la un înalt nivel de exigență, control care prilejuiește un larg schimb de experiență. Pînă în prezent asemenea ședințe s-au ținut la centrele școlare din Sibiu, Roman, Tîrgșorul Nou și Oradea.

În decurs de 6 luni de cînd s-a organizat în acest fel controlul pe regiuni fiecare școală agricolă a fost controlată cel puțin de două ori, ceea ce a contribuit mult la îmbunătățirea muncii. Astfel, în luna februarie, din totalul lecțiilor la care s-a asistat, au fost calificate ca foarte bune 23%, față de 18% în luna ianuarie. 53% din lecții au fost calificate ca bune, față de 48% în ianuarie. Nesatisfăcătoare au fost considerate doar 4% din lecții, în timp ce în luna ianuarie erau nesatisfăcătoare 6%. În luna martie, din totalul lecțiilor la care au asistat inspectorii 34% au fost calificate ca foarte bune. Nici o lecție nu a primit calificativul de nesatisfăcătoare. Un exemplu concludent în această privință îl constituie Școala profesională de mecanici agricoli din Titu și Centrul școlar agricol din Giurgiu. Astfel, dacă la primul control efectuat la aceste școli profesori ca Petre Varlam, Ligia Gruia sau Stelian Codreanu au ținut lecții apreciate doar ca satisfăcătoare, la cel de al doilea control toți trei au predat lecții bune.

Schimbul de experiență organizat cu participarea directorilor a adus o contribuție însemnată în această direcție. Discuțiile rodnice privind legarea învățămîntului de practică, de producție, prin folosirea experiențelor, a materialului intuitiv și în deosebi, prin aplicarea practică a cunoștințelor însușite în munca desfășurată în gospodăriile și atelierile didactice, au dus la îmbunătățirea metodelor de predare, la creșterea nivelului la învățatură al elevilor. Exemple concludente sînt în această direcție centrele școlare agricole din Rîmnicu Sărat, Sibiu, Șimleul Silvaniei și Tg. Mureș.

Analiza muncii școlilor inspectate a scos în evidență și progresele înregistrate în activitatea educativă. Aceste progrese se datoresc în mare măsură faptului că diriginții au fost îndrumați să-și axeze munca pe obiective concrete, legate de directivele documentelor

de partid și de stat și de hotărîrile plenare a VII-a a Comitetului Central al U.T.M. Și lecțiile au acum un caracter educativ mai accentuat, folosindu-se exemple din realizările obținute în unitățile agricole socialiste din țară și regiune, referiri la metodele avansate de muncă folosite în agricultura Uniunii Sovietice etc. Aceasta a dus atît la îmbunătățirea conținutului științific al lecțiilor cît și la întărirea educației comuniste a elevilor.

O contribuție deosebită aduce noul sistem de îndrumare și control la îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole didactice experimentale și a atelierelor didactice de producție. Ca urmare se realizează o mai bună profilare a planurilor de producție ale acestora în așa fel încît să se asigure o pregătire practică temeinică a elevilor. Școli care pînă nu de mult erau considerate ca avînd o activitate practică nesatisfăcătoare, ca de exemplu Școala profesională de mecanici agricoli din Titu sau Centrul școlar agricol din Giurgiu, au reușit, în urma îndrumărilor competente primite cu prilejul controlului, să asigure condiții bune pentru desfășurarea unei practici științifice. Astfel, la Școala profesională de mecanici agricoli din Titu, în decurs de numai 3 luni, între două inspecții, s-au reorganizat atelierile de instrucție, s-au confecționat cu ajutorul ucenicilor numeroase panouri cu scule și piese care sînt utilizate efectiv în procesul de învățămînt și s-a îmbogățit parcul de mașini și tractoare cu încă un tractor UTOS 26, necesar practicii de conducere a mașinilor.

Eficacitatea noii forme de îndrumare și control se datorește faptului că ea se desfășoară organizat, pe baza unor instrucție și planuri de muncă lunare, ținînd seama de specificul perioadei de învățămînt în care se efectuează controlul. Astfel, în cursul ultimelor luni, alături de controlul conținutului lecțiilor și al felului cum se realizează educația comunistă, s-a urmărit cum se desfășoară munca în vederea realizării și depășirii sarcinilor de plan în cadrul gospodăriilor didactice experimentale și cum sprijină cadrele didactice sectorul socialist al agriculturii și cursurile agrotehnice de masă.

Conceptind activitatea lor ca un factor de stimulare a folosirii metodelor pedagogice înaintate, de corectare operativă a lipsurilor, directorii atrași în acțiunea de îndrumare și control contribuie atît la îmbunătățirea muncii în propriile lor școli cît și la îmbunătățirea generală a pregătirii cadrelor necesare agriculturii noastre socialiste.

Ing. C. RAFAILA
director general al Direcției generale
a învățămîntului din Ministerul
Agriculturii

Orașul Roman s-a transformat în anii regimului democrat-popular într-o puternică bază industrială a Moldovei. În ultimii ani s-a înălțat aici, alături de o modernă uzină metalurgică, un uriaș laminor — obiectiv economic important prevăzut în Directivele celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. De perspectivele de dezvoltare ale acestor puternice unități industriale este strîns legată activitatea Școlii profesionale a Întreprinderii metalurgice, creată și ea în ultimii ani. Pregătirea suteleor de cadre necesare uzinei metalurgice și laminorului este o preocupare de frunte a colectivului didactic și a conducătorilor celor două întreprinderi, care privesc școala cu aceeași atenție ca și secțiile de producție.

Trimestrul în care ne aflăm acum, trimestrul al treilea, este hotărîtor pentru asigurarea unei promoții de absolvenți bine pregătiți. Pentru ca toți cei ce vor deveni în curînd muncitori să se deprindă cu condițiile de muncă independentă la mașini, în așa fel încît încadrarea lor în producție să constituie o continuare firească a practicii de specializare, conducerea școlii, de comun acord cu inginerii și tehnicienii întreprinderii metalurgice, a organizat brigăzi de ucenici conduse de maștrii cu înaltă calificare. În felul acesta s-a obținut o creștere simțitoare a pregătirii profesionale a viitorilor absolvenți. Ucenici ca Enache Turcu, Mihai Axinte, Ștefan Pelcu, Ioan Stoica realizează acum în mod curent lucrări de înaltă tehnicitate: arbori colți, mandrine, virjuri rotative, doruri extensive, cuplaje pentru piese filetate etc. Îndrumați de tehnicienii din întreprindere ei execută toate aceste piese cu precizia cerută de fișele tehnologice și în timpul prevăzut de normele republicane. În același timp, lucrînd în brigăzi ucenicii au posibilitatea să aplice pe larg cunoștințele de tehnologia meseriei și tehnologia materialelor, de matematică și fizică, să aleagă regimul optim de lucru și să aplice metode înaintate cum sînt tăierea intensivă și tăierea rapidă a metalelor.

Multă atenție se dă în școală și pregătirii ucenicilor din anul I și II. În pregătirea ucenicilor din anul II obiectivul principal l-a constituit familiarizarea acestora cu specificul muncii în diverse secții, prin aplicarea graficului de rotație. Varietatea lucrărilor executate de ucenici pentru probele de control efectuate cu prilejul terminării fiecărei perioade de rotație — conuri morse, cuplaje, îmbinări cu pene transversale și longitudinale, piese pentru trasași, dispozitive de îndoit țevi și dispozitive pentru decupat garnituri — dovedește că în toate secțiile ucenicii au reușit să-și însușească lucrările caracteristice. Astfel, în munca practică din perioada de specializare ei vor putea obține maximum de precizie în execuția lucrărilor pe care le vor efectua.

În pregătirea ucenicilor din anul I s-a acordat multă atenție realizării unui nivel omogen al claselor

asfel încît să fie înlăturate unele lipsuri în cunoștințe cu care au venit o serie de elevi din școlile de 7 ani. Pentru ridicarea nivelului la învățatură al elevilor insuficient pregătiți, consiliul pedagogic al școlii a alcătuit un program de consultații și meditații la toate materiile. În același timp, profesorii de specialitate cum sînt, bunhoară, ing. Nicolae Tudor, Gheorghe Rugină, Vasile Besleagă și-au alcătuit planuri de muncă individuală cu elevii rămași în urmă, recomandîndu-le exerciții și probleme suplimentare care să le dea posibilitatea de a-și însuși cunoștințele necesare. O altă formă eficientă de ridicare a nivelului la învățatură al ucenicilor din anul I au constituit-o ședințele cu părinții și discuțiile personale ale diriginților cu familiile elevilor care nu au obținut medii de trecere la unele materii. Profesorii școlii au dat sfaturi părinților cu privire la ajutorul pe care aceștia trebuie să-l dea la învățatură copiilor lor prin crearea unor condiții bune de studiu și prin exigență față de pregătirea individuală a lecțiilor.

La buna pregătire a ucenicilor din toți anii de studiu a contribuit mult și faptul că profesorii s-au preocupat permanent de folosirea materialului didactic și de îmbogățirea acestuia prin confecționarea unui mare număr de planșe, dispozitive și piese. De exemplu, profesorii de tehnologia meseriei și maștrii-instructori au reparat și instalat în cabinetul de tehnologie un strung pentru demonstrații și au confecționat, cu ajutorul ucenicilor, 90 de piese și dispozitive și 15 planșe și scheme cinematice.

Un rol important în stimularea ucenicilor la învățatură are brigada artistică de agitație a școlii, care prezintă adesea scurte scene satirice la adresa celor lenși, ca și postul utemist de control, la care s-a amenajat o vitrină specială unde sînt expuse caietele de lucrări.

Îmbunătățindu-și trimestru după trimestru pregătirea, ucenicii Școlii profesionale de pe lângă I.M.S. — Roman îndrăgesc tot mai mult meseria în care vor începe să lucreze în curînd. O dovadă a acestui fapt este și pasiunea cu care lucrează în cercul tehnic. Îți poți vedea adesea aici mesterind la macheta în care uriașul laminor este reprodus atît de mare, în dimensiuni minuscule. Fiecare agregat ocupă locul său și funcționează la fel ca modelul în mărime naturală. Aceasta este a doua machetă a laminorului de țevi din Roman executată de ucenicii cercului tehnic, sub îndrumarea profesorului inginer Nicolae Tudor; prima se află în cabinetul de tehnologia meseriei; a doua, este executată la cererea Institutului politehnic din Iași și va fi trimisă în curînd, în dar, studenților. Este aceasta și o dovadă a relațiilor strînse stabilite între școală și Institutul politehnic, între viitorii muncitori și viitorii ingineri.

V. MOISA
director adjuncțiu al Școlii profesionale
de pe lângă I.M.S.-Roman

Stiri

Approape 100 ucenici și elevi de la Grupul școlar de pe lângă Frustul minier din Baia Mare își desfășoară activitatea practică la Uzina de mașini și utilaj minier din localitate. Ucenicii și elevii sînt repartizați, în echipe, pe lângă muncitorii calificați, confecționînd și reparînd piese și agregate complexe pentru utilizarea minelor.

Deosebit de rodnic este aportul ucenicilor strungari din anul III, care lucrează independent la mașini, pe bază de bonuri de lucru. Ei s-au organizat într-o brigadă U.T.M. care constituie un e-

xempu în munca pentru toți ceilalți ucenici din uzină. La panoul de onoare al secției de strungărie se găsesc alături de portretele unor muncitori fruntași și portretele ucenicilor Alexandru Mureșan, Ludovic Meszaros, Valer Pop, care execută lucrări complexe de bună calitate.

Cadrele didactice și elevii Centrului școlar agricol din Tg. Mureș se preocupă permanent de dotarea laboratoarelor cu material didactic.

În ultimul trimestru elevii, îndrumați de profesori, au confecționat 138 planșe și

au adunat cîteva bogate colecții de plante și semințe. Acest material didactic este larg folosit la predarea lecțiilor, fiind de un real ajutor în aprofundarea de către elevi a cunoștințelor de specialitate.

Școala profesională I.P.R.O.F.I.L. „Gh. Doja” din Arad dispune de o bibliotecă frumos amenajată, care cuprinde 8300 de volume. Intregul mobilier al bibliotecii a fost executat de ucenicii școlii. Aceștia frecventează zilnic biblioteca, unde se organizează recenzii și șezători literare.

La Bariera Nevei

Vantul dinspre Neva face sa flutere steagul rosu de pe cladirea inalta a sovietului raional, alungand norii usori de pe cerul albastru, primavaratic. Pe podul Volodarski suna vesel un tramvai. Sagețile macaralelor-turn se ridică în înalțimi, salutind parcă zorile unei noi zile de muncă.

Ne aflăm la Bariera Nevei, într-unul din cele mai însemnate raioane industriale ale Leningradului. Bulevardul larg prinde viață. Urmașii muncitorilor din Petersburg se grabesc spre strungurile și mașinile care-i așteaptă. Copiii și nepoții lor fug la școală.

Cindva, prin aceste locuri, pe acest bulevard, a pășit tânărul Ilici...

Primii copii cu care am intrat în școală sînt elevii la Școala nr. 344. Școala aceasta a fost construită cu 60 de ani în urmă, în zorile celui de-al XX-lea secol. „Prea înaltul ei protector“, prințul Oldenburgski, o numea școală „muncitorească“, „școală pentru muncitori“. Dar rare ori nimerea aici vreunul din copiii proletarilor petersburghezi.

— Pentru a învăța, trebuia să plătești 12 ruble pe lună — povestește directoarea școlii, Liubov Petrovna Nefedieva. Priviți acest carnet de plată, datat cu 50 de ani în urmă, aparținând unui muncitor de la uzina Obuhov. Salariul nu trecea de 10 ruble. Cum puteai să te mai gîndești la învățătura copiilor?

Azi, în școlile raionului învață circa 30.000 de elevi.

...In zilele cînd întreaga Uniune Sovietică se pregătise pentru cea de-a 90-a aniversare a nașterii lui Lenin, la Școala nr. 344 s-a ivit o inițiativă care i-a însuflețit pe toți elevii.

— Să mergem pe urmele lui Vladimir Ilici Lenin în raionul nostru — au propus pionierii și comsomoliștii. Dorim să știm despre el totul, totul — au spus ei.

Așa a luat ființă o adevărată mișcare pentru cercetarea istoriei raionului, condusă de tovarășa Nefedieva.

Valerii Bovin, Nina Sofronova și alți elevi au vizitat Sovietul raional; arhivele, cabinetul raional de partid, fabricile și uzinele. Au înțeles mulți participanți la greva de la Obuhov și la prima revoluție rusă, membri ai găzilor roșii, participanți la asaltul Palatului de Iarnă, muncitori care l-au văzut și l-au auzit vorbind pe V. I. Lenin.

Nu de mult, Sașa Kulakov a venit în fugă la tovarășa Nefedieva, spunînd cu mîndrie:

— Uitați-vă! Am găsit o medalie! Nici la muzeu nu există așa ceva... într-adevăr, era prima medalie sovietică, medalia înmînată celor

care, la chemarea lui Vladimir Ilici Lenin, s-au ridicat în 1917 la asaltul împotriva lumii vechi. Pe fața ei este înfățișat un muncitor ținînd într-o mîină o pușcă, iar în cecalaltă un ciocan. De jur împrejur stă scris: „Proletari din toate țările, uniți-vă!“ Data emiterii: Octombrie 1917-1920. Pasionate pentru elevi au fost vizitele la locurile legate de amintirea lui Lenin.

Pe strada Novo-Alexandrovski, în colțul dinspre sud al bulevardului, se află o veche casuță de lemn cu două etaje, innegrită de vreme. Aici a venit, în toamna anului 1894, tânărul Lenin. El a urcat scara îngustă de lemn pînă la al doilea etaj și a intrat în odaia revoluționarului Vasili Andreievici Șelgunov, muncitor la uzina Obuhov. Aci îl așteptau membrii cercului marxist ilegal, printre care se afla și Ivan Vasilevici Babușkin, lăcătuș la uzina Semianikov. Elev iubit al lui Ilici, el a devenit unul dintre activiștii de frunte ai mișcării muncitorești.

Pioniera Valerii Atesasov și Serioja Zubkov au vizitat și casa cu nr. 70 de pe bulevard, unde Vladimir Ilici se întâlnea cu muncitorii textiliști și cu metalurgiștii de la uzina Semianikov. Alți pionieri au fost în bulevardul Dudkov, în casa unde Vladimir Ilici l-a cunoscut pe Vasili Vasilevici Starkov, membru activ al „Uniunii de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare“.

Numeroase și variate sînt acțiunile pe care le-au organizat elevii în cinstea aniversării. Janna Kont, elevă în clasa a V-a, a găsit cîteva fotografii rare ale lui Vladimir Ilici; împreună cu prietena ei, Liuba Leonova, a executat un album intitulat „Lenin la Bariera Nevei“. Natașa Rezvan a adunat un material interesant despre Nadejda Konstantinovna Krupskaja, prietena credincioasă a lui V. I. Lenin.

Nina Terebkova, elevă în clasa a X-a, i-a povestit secretarei organizației de comsomol din școală, Tania Fomina, că bunica ei, Maria Petrovna, l-a văzut pe Lenin. Tania a sfătuit-o să o invite pe Maria Petrovna la adunarea pionierească. Bunica a venit în mijlocul pionierilor și le-a povestit despre acele zile de luptă inflăcărată.

În școală s-a deschis un muzeu închinat lui Lenin, care cuprinde standurile „Copilaria lui Volodea Ulianov“, „Începutul activității revoluționare a lui V. I. Lenin“, „Pe drumul lui Lenin“, „Ziua de astăzi a Barierei Nevei“.

S-a hotărît ca aceste standuri să fie expuse în clasele care se vor situa pe primele locuri în întrecerea pe întreaga școală, care vor dobîndi cele mai bune rezultate la disciplina și în acțiunile obștești. E

ușor de înclăpuit ce stimulent a fost acesta pentru copii...

Astăzi e o zi mare pentru mulți elevi ai Școlii nr. 344. Instalați într-un autobuz străbat orașul strădă după stradă. Pe multe din aceste străzi elevii au trecut nu o dată. Dar acum privesc totul cu alți ochi, urmărindu-l cu gîndul pe Lenin...

Iată palatul Tavriceski. De aici au răsunit în întreaga lume celebrele Teze din aprilie ale lui V. I. Lenin. Iată Smolnii — statul major al Revoluției. Iată istorica piață din fața Gării Finlanda. Mii de muncitori l-au întîmpinat aici, în neuitată seară din aprilie 1917, pe iubitul lor conducător și învățător, care se întorcea la Petrograd din emigație.

...Autobuzul trece mereu mult de departe. Iată și Razliv. De mult doreau pionierii să vadă celebra colibă pe drumul căreia se revarsă, iarna și vara, șuvoi de oameni...

„Să, iată-i acum pe elevii intrînd în Palatul de marmură, unde se află filiala din Leningrad a Muzeului central „V. I. Lenin“. După vizitarea lui, cei mai mici se adună într-una din sălile palatului. În liniștea solemnă răsună glasurile tinere care depun jurămîntul pionieresc; în rîndurile tinerilor leniniști a intrat un nou detașament..."

Elevii din clasele mai mari s-au adunat în sala Revoluției din Octombrie. Tot ce este expus aici — drapелеle detașamentelor găzilor roșii, documentele leniniste, pinzele picturilor — toate amintesc de marele conducător, de Ilici, al cărui nume îl poartă Comsomolul. Pe drept cuvînt, sînt emoționați și mîndri cei care au cinstea să devină azi, aici, membri ai Comsomolului leninist.

Majoritatea absolvenților Școlii nr. 344 lucrează acum în aceleași uzine și fabrici în care bunicii și tații lor au ridicat steagul unității proletare — la uzinele „V. I. Lenin“, „Bolșevik“, „Lomonosov“, la fabrica „Rabocici“, la combinatul „Thälmann“. Participînd la schimbul de onoare în cinstea celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui Lenin, ei muncesc cu abnegație pentru îndeplinirea sarcinilor celui de-al doilea an al șeptenatului.

În pas cu ei merg și elevii de astăzi, care se străduiesc să cinstească mărețea sîrbătoare prin noi succese la învățatură. Avînd adînc săpate în minte cuvintele lui Lenin; care ne-a învățat că numai în munca împreună cu muncitorii și tîranii poți deveni un adevărat comunist, ei se pregătesc de pe acum, îndrumați de profesorii lor, pentru o viață de muncă rodnică.

(După „Ucitel'skaia gazeta" nr. 44/4634 din 12 aprilie 1960)

Casa din satul Șușenskoe, în care a locuit Lenin în anii 1898-1900.

Gîndurile elevilor

Profesoara M. Soscina predă literatura la Școala medie nr. 11 din orașul Azov. Iată ce scrie ea despre compunerile închinătoare de elevii săi lui Vladimir Ilici Lenin:

Citînd cele scrise de elevi simt că Lenin trăiește în inimile tineretului nostru, că tinerii se înclină cu venerație în fața genului lui, cîștinđu-i memoria. Lenin este, pentru tineretul nostru „mai viu decît toți cei vii“...

„Să scrii despre Lenin! Aceasta este o temă extrem de vastă. Totul în țara noastră de numele lui Lenin este legat. Cu ce oare să în-

cepi? — se întreabă eleva Zinaida Galuško.

„Numele lui Vladimir Ilici Lenin — scrie Vasili Tkacenko — îmi este scump, ca numele omului celui mai apropiat. Cu toate că m-am născut la 19 ani după moartea lui Ilici, îmi închipuiesc limpede cum era marele nostru conducător: simplu, spontan, simțînd adînc și înțelegînd minunat pe fiecare om. El a fost întotdeauna și este și acum pentru mine întruparea unei neobisnuite forțe spirituale“.

Vitali Șarapov îl iubește pe Lenin, nu numai ca pe un conducător, ci și ca pe un om nespuz de simplu și modest“.

Noi, profesorii, simțim permanent cum ne ajută chipul lui Lenin în munca noastră. Parcă ar fi întotdeauna nemîjlocit de față atunci cînd ne desfășurăm lecțiile, cînd vorbim cu elevii.

„În clasa noastră este expus un portret al lui Vladimir Ilici Lenin. Privirea lui liniștită, înțeleaptă, năzuind departe, parcă ne spune: „Țara crește mereu. Tu cum o ajuți? Cum înveți, cum muncești?“ — scrie Taliana Gimuleva.

Iar Nikolai Șulga poartă oarecă adevărată, se gîndește: „Oare cum ar fi procedat Lenin în locul meu?“

Sveltana Lavrentieva scrie, cu spontaneitatea proprie tineretului: „E foarte neplăcut cînd primești o notă proastă. Doar toți știu că Lenin ne-a poruncit să învățăm, să învățăm, să învățăm. Noi toți trebuie să îndeplinim această poruncă“.

De obicei, în compunerile elevilor se vedește regretul pentru faptul că nu l-au cunoscut pe Lenin. Ei îi socotesc jericii pe contemporanii lui, îndeosebi pe aceia care l-au cunoscut, care l-au văzut, care au vorbit cu el.

Din toate compunerile închinătoare lui Lenin se desprinde optimismul, curajul, sentimentul fierbinte de patriotism.

Comsomolul Vladimir Cernîșev scrie: „Lenin trăiește! De numele lui se leagă toate către care năzuim fiecare dintre noi. Numele lui Lenin nu poate fi despărțit de comunism, de pace, de prietenie și fericire. Mi se pare că nimic pe lume nu este atât de nemuritor ca numele lui Lenin“.

În toate tineretul îl vede trăînd pe Lenin. „Cravate roșii aprins flutură la gîtul pionierilor care au jurat să trăiască, să învețe și să lupte așa cum a poruncit marele Lenin. Lenin se află în sufletul fiecărui comsomolist. Fiecare din noi poartă în inima lui cuvintele lui Lenin, cuvinte de încredere în viitorul minunat“ — scrie Gheorghî Plutînțki.

Da, Lenin trăiește în fiecare copil și tînăr sovietic, în inimile lor fierbinți și curate.

(Din „Ucitel'skaia gazeta" nr. 42 (4632) din 7 aprilie 1960)

Omul cel mai iubit de copii

Mulți copii vin în aceste zile la bibliotecă Școlii medii din Meșcerinsk. Ochiul caută în rafturi ceva cit mai frumos, cit mai interesant.

Un băiețuș de vreo 10 ani, întinzînd bibliotecarei o carte, spuse: „Dați-mi, vă rog, încă ceva despre Vladimir Ilici.“

— Tare mult îmi plac amintirile Nadejdei Konstantinovna Krupskaja despre Vladimir Ilici — spunea Valea Kirsanova.

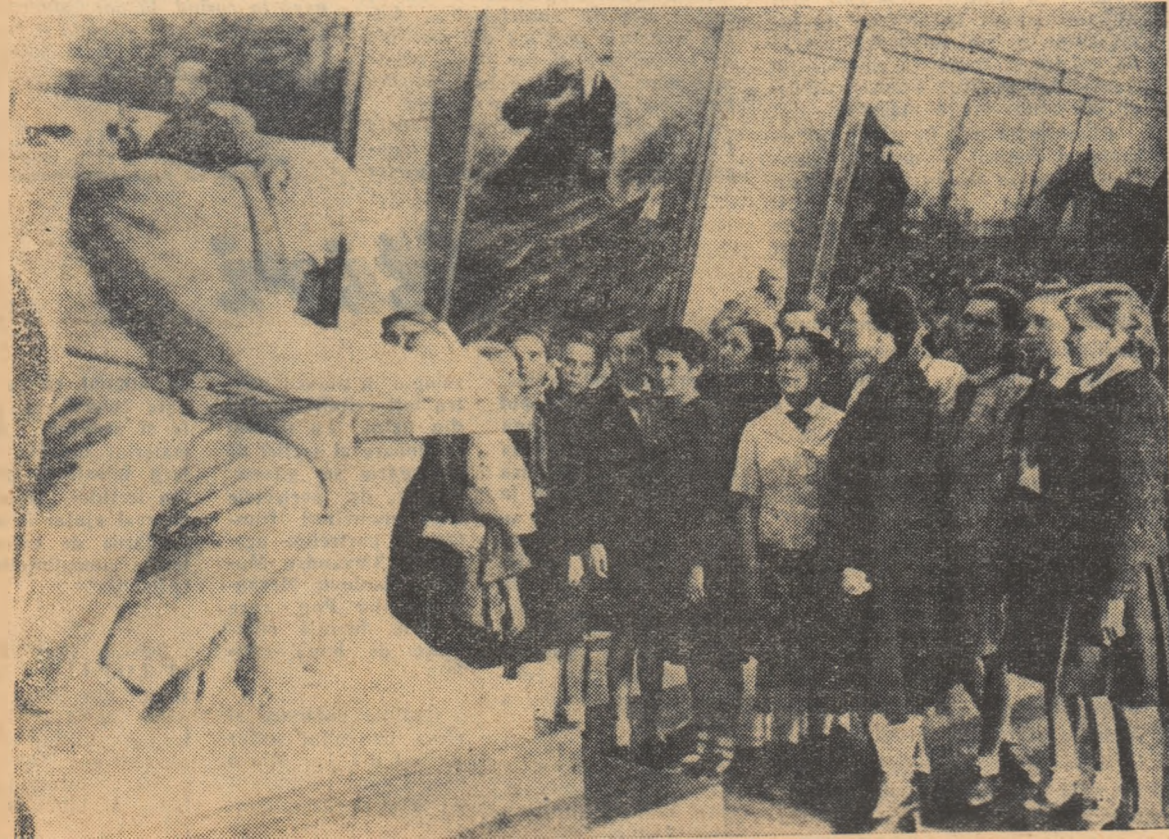
Chiar și cei din clasa întâia, care de abia au învățat să citească, cer cărți „despre Lenin, cu poze“.

Sună clopoțelul. Cei mai mici au acum o lecție cu tema „Lenin și copiii“. Cînd învățătoarea A. A. Agureeva întreabă cine a citit ceva despre Vladimir Ilici, toți ridică mîna.

La sfîrșitul orei, Jenia Filippova citește poezia „Pe foaia calendarului“, de I. Iakovlev. Cu emoție rostește ea ultimele versuri:

Mi-a spus tata cu blind glas, Tilc adînc dînd vorbe sale: „Mergi în viață, pas cu pas, Pe-a lui Lenin cale!“

Și, pe neașteptate, adaugă de la sine: „Și eu voi merge pe calea aceasta!“ E. RIKOVA

Muzeul central V. I. Lenin din Moscova, cunoaște în aceste zile o afliență neobisnuită.